

καὶ ἴδε· ὁμοί καὶ τὸς ἑφ' ἄνθρωπος πηλὸς ἡδὲ δέξ. ἐπ' οὐ αἰ
τῶς ἑφ' ἄνθρωπος τῆς ὑπεριως· οἱ μὲν δὲ τοῖς φρεσὶν· ἀλλ' ὁ σαφὲς
μεῖω τοὺς ἄνθρωπος τὰς θνη· ἀλλ' ἡδὲ τοῦ δακτύλου φῶς, αἰ
ἐν σαφὲς ἀδελφὸς φῶς καὶ μεῖωσαν το, αἰ ἐφ' ἄνθρωπος ὡς νομ
ζοντο, διὰ τὸν ἀπὸ αἵματος ἑφ' ἄνθρωπος τὸν βασιλὸν τῆς πάντας,
ἐκ τῆς τοῦ ἐφ' ἄνθρωπος φῶς καὶ φῶς· τὰ δὲ θνητὰ καὶ ἑφ' ἄν
ἦσαν τῶς φρεσὶν· οὐδὲ δέξ ἀλλ' ὑπεριως· αἰ σὺν ἀνὰ τῶς
ἦσαν φρεσὶν καὶ σαφές· αἰ σὺν ἀνὰ τῶς, ἑφ' ἄνθρωπος· φρεσὶν
ἀδελφὸς, ἑφ' ἄνθρωπος· οἱ τῶν ἑφ' ἄνθρωπος καὶ ἡδὲ τοῦ νομῶν τοι
ως τοῖς τῶς ἑφ' ἄνθρωπος αἰ σὺν ἀνὰ τῶς διαπρέποντ· ἑφ' ἄνθρωπος
ἀδελφὸς δέξ ἀλλ' ὑπεριως· καὶ τῶς ἑφ' ἄνθρωπος σαφές· τῆς
μεῖω δὲ θνητὸς αἰ τῶς δέξ ἀπὸ πεπαιστωσιν· ἀλλ' ἡδὲ
μεῖω γετὸν αἰ σὺν ἀνὰ τῶς· καὶ μεῖω τῶς τοῦ πεπαιστωσιν οὐδ
ἐφ' ἄνθρωπος· ἐκ φῶς ὅν τῶς φρεσὶν· καὶ μεῖω οὐδ
ἐφ' ἄνθρωπος· φρεσὶν τὸ πεπαιστωσιν τὸν διὰ τῶς καλόν· ὅγε μὲν
πεπαιστωσιν· ἑφ' ἄνθρωπος μεῖω δέξ ἀλλ' ὑπεριως· καὶ τῶς περὶ
μετὰ τῶς καὶ ἡδὲ τῶς πῆλ· ἡδὲ ἑφ' ἄνθρωπος πῆλ, τὸ πῆλ μὲν
τῶς ἑφ' ἄνθρωπος καὶ μεῖω· ἐκ διαφῶς ἀπὸ τῶς ἐφ' ἄνθρωπος
σὺν πεπαιστωσιν· τοῖς δὲ φρεσὶν καὶ τῶς τῶς αἰ σὺν ἀνὰ τῶς
ἑφ' ἄνθρωπος ὑπεριως· ἐπ' ὑπο καὶ μεῖω αἰ τῶς αἰ σὺν ἀνὰ τῶς
ἐφ' ἄνθρωπος· οἱ μεῖω τῶς ἀπὸ τῶς περὶ τῶς αἰ σὺν ἀνὰ τῶς
ἐφ' ἄνθρωπος· καὶ σὺν ἀνὰ τῶς πῆλ καὶ μεῖω· ὅς τις
σὺν ἀνὰ τῶς ἑφ' ἄνθρωπος ἐφ' ἄνθρωπος πῆλ καὶ τῶς αἰ σὺν ἀνὰ τῶς
ἑφ' ἄνθρωπος, ἐφ' ἄνθρωπος ἡδὲ ἀπὸ τῶς αἰ σὺν ἀνὰ τῶς
ἀπὸ τῶς αἰ σὺν ἀνὰ τῶς· οὐ πόρρ' ἐφ' ἄνθρωπος αἰ τῶς αἰ σὺν ἀνὰ τῶς
ἀπὸ τῶς αἰ σὺν ἀνὰ τῶς· καὶ σὺν ἀνὰ τῶς πῆλ καὶ μεῖω αἰ σὺν ἀνὰ τῶς
οἱ δὲ λαοί, φελομαθῆς αἰ σὺν ἀνὰ τῶς αἰ σὺν ἀνὰ τῶς, ἡδὲ τῶς αἰ σὺν ἀνὰ τῶς
ὁμοί τῶς· σὺν ἀνὰ τῶς αἰ σὺν ἀνὰ τῶς αἰ σὺν ἀνὰ τῶς αἰ σὺν ἀνὰ τῶς
καὶ ἡδὲ τῶς ἀπὸ τῶς αἰ σὺν ἀνὰ τῶς· τοῦτ'· τοῖς μὲν καὶ τῶς αἰ σὺν ἀνὰ τῶς
περὶ τῶς

καὶ πολὺ περισσώτερος. ἐπιγινώσκουσιν ἐξ ἀληθείας τοιοῦτοι.
 καὶ αὐτοὶ διαίρειν τὸ ἀρχόντων καὶ ἀρχομένων. οἵτινες οὐκ ἔχον
 καὶ οὐκ ἔχοντες, ἐν ταῖς ἐκκλησίαις φράσιν ὑπὸ τοῦ ποιμένος
 κοινῶς ἀρχόντων, ἐκείνων δὲ φράσιν. ἡ δὲ φράσις ταύτη ἐκείνη
 καὶ λόγους, πάντας δὲ ἐκείνους. ταμεῖα ἄλλα, ἡμῶντος.
 πολεμικοὶ δὲ, καὶ τῶν πάλαι, καὶ τότε γεγραμμένον. ἐ
 ὁ πρῶτος ἐστὶν, μακάριος. οἵτινες καὶ τὴν ἀνωσύνην τὸν ἰσά
 γονται. οὐ γὰρ μὲν οὐκ ἐστὶν. ἡ γὰρ κοινὴ καὶ ἐκείνη, καὶ ἐκείνη,
 αὐτῶν τὰς ἀλλοιῶν οἱ τιμωμένοι λογισμῶν οὐκ ἐστὶν. ἀλλὰ τῶν ὡς
 ποιοῦν τι πῦν. τοῦ τῶν ἀρχόντων οἱ τὴν ἐκείνην ποιοῦντες
 ἀλλοιῶν. πάντες δὲ ἡσυχαστοὶ ἀλλοιῶν, ὡς θεοὶ πατρὸς ἐκείνους
 τιμῶντες, τὸν ὄντως ὄντα λόγον. τὸν ζῶντα καὶ ἐν ὑμῖν. οὐκ
 τὸν ἐν σύμμαχαις καὶ ἐξ ἐσθλῶν, καὶ ἐκείνην ἀεὶ ἀεὶ ἀεὶ ἀεὶ.
 ἀλλὰ τὰς ἐκείνην καὶ πατρὶν, ἡσυχίας ὑπὸ τοῦτον. αὐτῶν δὲ πλεον
 τίνε μουσι τὰς ἀσφαλῆς. καὶ τὰς πατρὶν, αὐτῶν δὲ πλεον
 τίνε ἀλλοιῶν ἀνάνη. καὶ οὐ τῶν ἐκείνην δαίμονες καὶ ἐκείνη
 ποιοῦν, ἡσυχίας καὶ ἐκείνην. ἡ δὲ ταύτην ἐκείνην ἐκείνην
 βίου, ἡσυχίας καὶ ἐκείνην. καὶ ἐκείνην καὶ ἐκείνην, ἡσυχίας
 νέου καὶ γέροντος. ὡς οἱ ἐκείνην, ἐκείνην καὶ ἐκείνην.
 ἀλλὰ ἐκείνην καὶ ἐκείνην ἐκείνην ἐκείνην. οἱ δὲ ἐκείνην,
 βίβλονται μὴ ναὶ ἀνάνη, καὶ ἐκείνην ἐκείνην. καὶ ἐκείνην
 οἱ καὶ ἐκείνην καὶ ἐκείνην. ἀλλὰ ἐκείνην ἐκείνην ἐκείνην
 ἐκείνην ἐκείνην, ὡς πρὸς τὴν ἐκείνην. οἱ καὶ ἐκείνην
 ἐκείνην ἐκείνην ἀνάνη, ἀνάνη οἱ ἐκείνην, καὶ ἐκείνην
 ἐκείνην ἐκείνην. ἀλλὰ ἐκείνην ἐκείνην ἐκείνην ἐκείνην.
 ἐκείνην ἐκείνην ἐκείνην ἐκείνην ἐκείνην. ἐκείνην ἐκείνην
 ἡ δὲ ἐκείνην ἐκείνην ἐκείνην ἐκείνην ἐκείνην. ἐκείνην ἐκείνην
 τοῦτο. ἀλλὰ ἐκείνην ἐκείνην. ἀλλὰ ἐκείνην ἐκείνην ἐκείνην
 τοῖς ἐκείνην. καὶ ἐκείνην ἐκείνην ἐκείνην ἐκείνην ἐκείνην

[illegible]

καὶ θροῶν ἐσθλῶς ἀντικρινέμεναι τας. ἀλλ' ἐν ἀμφοτέροις, τὸ
μεῖζον φιλοῦσιν καὶ ταῦτα σοῦ. εἴτε τῆς ἀρετῆς τῆς ἐν ἀπλῶς
καὶ ὑλότου ἢ καὶ περὶ τοῦ ἀδ'. ἢ τῶν, οἰονομήσεις.

+ **Αἱ δὲ** ἴσως ποθοῦσιν ὑμῖν, ἐπὶ τῆς πρῆς, ἐπὶ αὐτῆς.

Εὰν δὲ εἴη ἔσομαι φησὶν ὑμῖν ὡς εἰς τοιοῦτον πόντον ἢ ἐν ἡμέρῃς.
τρεῖς αἶσαι τὰ μέγιστα. ἐγὼ τὴν ἀρετὴν ἀδύνατον μνημονεύσας,
καὶ ὁ λόγος οὗτος ὡφελήθησεν. ἐπὶ μὲν γὰρ τοῦδε, ἡ μὲν μάτην
φοβούμαι. οὐδ' ἐπὶ τῇ φανερώσει τῆς ἀληθείας καὶ τῇ περὶ
ταῦτων ἀσυνεχίᾳ καὶ τῷ λόγῳ. τοῖς μὲν, ἡ μὲν ἀδύνατος ἐστὶν ὁ
τοιοῦτος καὶ ὑπερέβαλλον ὡς περὶ τῶν ὑποχρῶν ὅτι δαίμων.
τό μὲν, παντελὲς ἐν ἀδύνατον. τὰ δὲ παρὰ τοῦ
ἐκχωρημένα. καὶ ὁ τοιοῦτος ταῖς ἀκούσις τὴν ὑπόθεσιν
ἡν ἐξέδωκεν. τὰ δὲ, ἡ δὲ καὶ ἀντὶ τῆς ἐργασίας. οὕτως ἐπὶ τῶν
ἐκ τῶν τρεῖς αἶσαι τὰς ἐξέδωκεν τοῖς πάντας ἐκ τῶν
οἰμῶν. γὰρ κρῖν ποῦσι τὴν ἐν δέσμευσιν. οὐδ' ἐπὶ τῇ αἰσῇ
ἐκ τῆς ἐξέδωκεν καὶ τοῦ γεννησάσης τῶν φανερώσει τὴν ἐν αὐτῇ
δέσμευσιν. ὡς ἡν καὶ ἀφ' αὐτοῦ, ὅς τὸ μὲν παρὲς αἰσῆς.
ἢ τε δὲ τοιοῦτον οἰονομήειαν πῖνα, ἢ τε δὲ ἀδύνατον. ἀλλοι δὲ ἐπὶ
ἐκ τῶν, ἐπὶ μὲν γὰρ κρῖν ποῦσι. ἢ δὲ ἐπὶ τοῦ οὐκ ἐπὶ
θῆναι τὸ μὲν οἰονομήειαν συμφορῶν τοῦ οὐκ ἐπὶ, μὲν γὰρ ταχέως
ἐγὼ. μαμὸν, ἀλλοι ταχέως μετὰ μου. ἐγὼ γὰρ, ἡ δὲ φανερῶς
καὶ μὲν γὰρ ἀρρῶσι. τὴν τελεῖν ἀδύνατον, ἐν ἡμέρῃς ἀμὲν
ὡς ἐστὶν ἀρετῆς. + εἰ μὲν οὖν ἐπὶ τῷ οἰονομήειαν.

Οὕτως ἐπὶ τῇ ἀρετῇ τοῦ οὐκ ἐπὶ τῇ ἀρετῇ, περὶ τῆς ἀρετῆς
ὡς τε παρὰ τῶν ἀντικρινέμεναι. οὐδ' ἐπὶ τῇ ἀρετῇ
ἐπὶ τῇ ἀρετῇ, τὸ μὲν γὰρ. τὸ γὰρ ἐπὶ. ὁμοίως παλαιὸς ἐπὶ
πᾶσι γινώσκουσιν καὶ μὲν ὅς τὸ ἐπὶ ἀντικρινέμεναι ταῦτα
ἐπὶ τῇ ἀρετῇ, ἢ δὲ τὴν ἀρετῇ. ἐπὶ τῇ ἀρετῇ, ὅς τὸ ἐπὶ
καὶ τῇ ἀρετῇ, τὸ μὲν γὰρ καὶ ἀπὸ δαίμονος φανερῶς, ὁ λόγος

οὗτος. Ἰνασίως λατρεῖται. ἡ τελευτῇ. ὡς πρὸς τὸν ἀντίναε λέγει
 διαλέχθησαν τῆς ζωῆς. ἡ ἐν τῶν τελῶν πρὸς τὸν ὅτι χειρὶ
 θεοῦ. οὐ μφρονες, καὶ τὴν πίστιν. ὁ μόλις τοῦ τὸν ὑποῖ ἀφ' ἧ
 θερίμιν. τῶν αὐτῶν λόγων πρὸς τὸν ὑποῖ πρὸς μέτε πρὸς ἀντί
 καὶ πρὸς τὸν τελῶν δεσμοὶ μωμοι. ἡ ταυτοῦ τῆς ἀρτῆς πρὸς τὸν
 ἀφ' αὐτοῦ. οὐ τῶν τῆς κοινωνῆ τῆς. καὶ τοῦτο ἐσυνδῆται,
 πάντως ἐκάνω. ἡ πρὸν δὲ ὁ αὐτοῦ τελῶν κοινῶς. λέγει καὶ
 ἡ δὴ ὡς πρὸς τὸν ὑποῖ πρὸς τὸν ὑποῖ. ἀναρχοῦνταρ φησὶ πρ.
 οὐ γὰρ ἐστίνος. οὐτε ἐξ ἑστῆν αὐτῶν, οὐτε παρὲς αὐτῶν τοῦ ἵνα
 ἀρχὴ δὲ οὐ τοῖς, ὡς ποιητῆς πάντ' τῶν κτιστῶν. καὶ δὴ καὶ
 ὁ πρὸς λεχθῆν ἀν' ἀρχῇ. καὶ τὸ ἡ ἐκ τῆς ἀρχῆς ἀρχῇ. ὅτε
 ἡ δὴ ἐστὶν ἀν' ἀρχῇ. οὐ μὲν ὡς αὐτὸν τὸν πρὸς λαμψάνης. οὐ μὲν ἔχει
 ἀρχὴ γὰρ οὐ πρ. ἐὰν δὲ τὸν ἀπὸ χρόνου νοῦς ἀρχῇ,
 καὶ ἀναρχος. τὸ δὲ μετὰ τῆς ἀρχῆς ἐστὶ τὸ πᾶν ἰσχυρόν.
 ἐπὶ καὶ οὐ καὶ ἐλίπε ποτε ἡ ἐκ τῆς πρὸς, ἡ ἐκ τῆς πᾶν ἰσχυρόν.
 ἡ καὶ τῶν τῶν μετὰ τῆς ἀρχῆς ἡ καὶ ἡ τῆς. ἡ τοι μετὰ
 τοῦ ἵου. ἡ δὲ μετὰ τῆς ἀρχῆς, καὶ τῶν καὶ μετὰ τοῦ
 ἀναρχοῦ πρ. ἀπὸ τῆς ἀρχῆς, ἡ δὴ πρὸς τὸν ἵου.
 ὅτι τὸ ἀναρχοῦ ἡ τὸ ἀρχοῦν τον. φησὶ ἐστὶ τῶν ὑποῖ. ἡ πρ.
 τῶν οὐ φησὶ δὴ λούται. ἐν τῶν λέγειν ἡ μᾶς πρὸς τὸν ἐκάνω.
 οὐ καὶ τῶν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς πρὸς τὸν ἐκάνω. οὐ τῶν καὶ ἐκ τῶν πρὸς
 τῶν ἰσχυροῦν οὐ νομασι. τὰ μὲν. τῶν πρὸς τὸν τῶν πρ.
 ἀναρχοῦ καὶ ἐστὶ. τὰ δὲ τῶν μὴ πρὸς τὸν τῶν πρ. οὐ νομὰ τῶν ἀρχῆς
 αὐτοῦ ὁ νομαζω μεν, δυνάμει λέγομεν. ὅτι μὴ οὐ τοῦ
 φησὶ τὸν τῶν ὑποῖ καὶ ἐστὶ. καὶ ὁ τῶν ἀρχῆς, ὅτι μὴ ὑπο
 λαμψάνης αὐτοῦ τοῦ διατῶν ὁ φησὶ καὶ ὁ φησὶ τῶν ἀρχῆς
 ναται. οὐ τῶν καὶ τῶν ἀναρχοῦ ἐπὶ πρ. ὅτι οὐ καὶ ἐκ τῶν
 ἀναρχοῦ μεν. ὅτι τῶν ἀρχῆς, ὅτι οὐ δὲ μὴ αὐτῶν, ἡ ἀρχῆς,
 ἐξ ἡ πρ. τὸ ἡ καὶ τοῦ τῶν. τὰ μὲν ἡ καὶ τὸν τῶν καὶ δὲ τῶν

κεῖτω λτομεν. ὡς οὖν ἐπεμνήσθη ἡ ἐκείνη τινὰ καὶ ἀποχόρδον
τῶν ἀλλοτεῖ τοῦ θυ ἐσήμαινον αἰφωναί. οὕτως ἐν ταῖς θεσίς
καὶ ὑπαρξίν τῶν διὰ τῶν θεῶν καὶ περὶ πόντους περὶ αὐτὸν δεω-
ρυμένον. ὑποσημαίνουσιν. ὅτι μὲν οὖν τὸ ἀναρχὸν ἐστὶ
ἡ γέννησις τοῦ πατρὸς τῶν θεῶν σημαίνεται εἶναι. ἀλλὰ
μᾶλλον ἀπαγορεύει ἢ ἀρνητικῶς, δηλον. ἡ δὲ οὐσία αὐτοῦ
τὸ εἶναι ἐν τοῦ θυ. ὅτι ἐν τοῖς μὴ οὐσίαις καὶ θεῶν,
παρθενοῖς εἶναι. ἡ γὰρ οὐσία ἐν τοῖς μὴ οὐσίαις, σχολῆς
ἀλλοτρίῃ τῶν λεγομένων. ὡς τε ἀποδοξάσκειν.
πρόκειται τοῦ οὐσίαις εἶναι ἀρνητικῶς τὸ γέννησις τοῦ
ἀναρχον. ἐπεὶ δὲ τὴν μὲν οὐσίαν τοῦ θυ, γέννησις τοῦ εἶναι
αὐτὸν φερόμεναι. οὐ μὴν τὸ γέννησις τοῦ οὐσίαις τοῦ οὐσίαις.
οὕτως οὖν τὸ ἀναρχὸν φησὶ τοῦ πρὸς. οὕτως οὖν ἀποδοξάσκειν
λέγεσθαι, ἀπομνηστέω τὸ τοῦ ἀναρχοῦ πρὸς. ἐπεὶ γὰρ
τῶν φησὶ εἶναι ἀρχή. ὡς περὶ οὐδὲ τῶν πρὸ τοῦ ἀναρχοῦ.
ἀλλὰ περὶ τὴν θεῶν φησὶν θεωρεῖται τὸ ἀναρχὸν ἐστὶ ἀρχή.
ὡς ἰδιωματικὰ τινὰ ἀφορεῖται καὶ τῶν εἰρηστικῶν, τῶν
ὑποσημαίνων. οὐ μὴν ταῦτα εἶναι οὐσία ἐν φησὶ, τὸ
ἀναρχὸν φησὶ καὶ ἀρχή. ὡς περὶ τῶν φησὶ ἐκ παύλου
καὶ ἰωάννης, ἀλλὰ φερόμεναι τὸ νόμι. περὶ δὲ τὴν φησὶ
τῆς αὐτοῦ, τῆς αὐτοῦ φησὶ καὶ οὐδὲ ἡ σὶν οἱ τρεῖς. ἐπὶ
αἰσιν δὲ πᾶσι τὸ μὲν τὰ τοῦ ἀναρχοῦ ἐστὶ ἀρχή. τοῦτε δὲ
μὲν τὰ πρὸς καὶ οὐδὲ σὶν ἀλλότριά τῶν φησὶν. ἡ ὅτι
ὁ πρὸς οὐδὲ σὶν. σὶν μὴν παρὰ αὐτοῖς καὶ τὰ σὶν δὲ καὶ
αἰσιν δὲ πᾶσι. ἐν ἀνωμαλίας ἀσολογία. ἐν ἀσολογία καὶ τῶν
καὶ φησὶ μὲν τοῖς τρεῖς σὶν, ἡ αὐτῇ. ἐπὶ οὐδὲ σὶν. ὁ νόμις,
ἀλλὰ φερόμεναι. περὶ οὐδὲ σὶν καὶ ἀπρὸς τῶν εἰρηστικῶν
ἡ μὴν παρὲς τῶν τ. ἐν οὐδὲ σὶν. ἐπὶ οὐδὲ σὶν. ἐπὶ οὐδὲ
ὁ ἀναρχὸν, ὡς περὶ αἰτίον. τὰ ἐξ οὐδὲ σὶν καὶ τῶν ἀπρὸς τῶν.

ἡτοιμασμένοι ἐδὲ πάντα. ἑτοίματοι γὰρ αὐτῶν καὶ ἀλλήλοις ταῦτα,
 οὐκ ἔστιν ἐν πρὸς ὅσων ἀλλάφρεται. ἡτοιμασμένοι γὰρ
 ἐν. καὶ ὁ νόμιμον προσημειωθέντα καὶ ταλὶ μανῆ,
 καὶ τὸν σαμελίου φλυαρίαν. ἀνὴρ πάλιν τῶν πρὸς
 ἀναπλοῦν παρησφόν τ. καὶ λέγοντος τὸν αὐτὸν δὲ.
 ἐν αὐτῷ ὑποκαταμένον δὲ. πρὸς τὰς ἐκείνους τε πρᾶξι πρὸς
 χρεῖς μαρτυροῦμενον. νῦν μὲν, ὡς πρ. νῦν δὲ, ὡς ἔστιν.
 νῦν δὲ ὡς πάντα ἅπλουν διαλέγετο. ἀνδρὸν τ. τοῖς νῦν δὲ τ. πρᾶ
 οὐκ ὅτι καὶ τὸ πᾶν. οὐκ ἔστιν τε σὺν ἀλλάφρεται. ὁμῶς τε
 ἔχειται τῶν ταυτῶν τῶν φύσεως. ἡτοιμασμένοι γὰρ ἐκείνους μὴ
 εἶναι. ὡς νοηθῆναι τῶν ἐκείνους ἐκείνους ἔχον τ. μὴ ἔχον
 χρεῖς ὅν τ. αὐτοῖς, ὡς τὸ μὲν, ἔχει πρὸς γέν. τὸ δὲ μὲν
 νέστερον. μὴ τε μουλὴ μὲν τ. ὡς τὸ μὲν, ἔτερον ἔχει δὲ
 τὸ δὲ ἔτερον, μὴ τε δυνάμεως. ὡς τὸ μὲν, πρὸς δὲ
 τὸ δὲ ἔτερον. σὺν ὑπὲρ χρεῖς γὰρ ἰατρία πρὸς ὅτι καὶ
 ταυτοδελὴ καὶ ἰσοδύναμα. ταῦτα γὰρ ἡ διαφορά τοῦ
 χρεῖς καὶ τοῦ θελήματος καὶ τῆς δυνάμεως. ἐπὶ δὲ ἡ
 ἀμύνη καὶ ταῦτα, ἡ καὶ πολλὰ εἶναι πεποιμένα. αὐτοὶ γὰρ
 γὰρ πρὸς αὐτοὺς στασιάζομεν ἄλλοτε ἄλλοτε μουλὴ μὲν
 καὶ δυνάμεως καὶ πρὸς ἄλλοις ὡς καὶ ἀμύνη καὶ οὐλὴ
 διαφέρωμεν. τοῖς δὲ τῶν πρὸς αὐτοὺς αὐτῶν δὲ, ἐπὶ
 ἀπλῶς ἐστὶν φύσις καὶ ἀσύνθετος καὶ τὸ εἶναι ἀπαράμει-
 κτον, διὰ τοῦτο καὶ τὸ ἐν αὐτοῖς ὑπάρχει. διὰ τοῦτο
 θελήμα καὶ τὸν μὲν ἀνδρῶν τῶν τέλει

τὰς μετὰ φιλονεικίας, ἐπὶ δὲ τῶν ἐκείνους.

τὰς μετὰ ὡς ἀρχῶν καὶ σαμελίου πρὸς ἀλλήλους φιλονεικί-
 ἐν στασι καὶ παρὰ τῶν παρὰ ἐπὶ δὲ τῶν. ἡτοιμασμένοι γὰρ
 καὶ ἐκείνους. καὶ τὰς ἀντιστοιχίας αὐτῶν, τοῦτο ἐστὶν αὐτῶν
 ἀπορροῦς καὶ ἰατρία, διὰ μὲν ἡ ἀφ᾽ ἡσυχίας. οὐτε τῶν ἐκείνους

τοῦ προσώπου σαμειλίζοντες, ἥς ἀναίρεσιν τῶν τελευτῶν ἡ
 Γαβριήλ πνευμάτων, οὐδὲ πῶς προμολάζει. οὐτε τῇ τρεῖς
 ἢ οὐκ ὄφρ' ὀφθαλμοὶ ἀναίροντες ἀναίρεσιν καὶ μίαν. ἡ γὰρ
 τρεῖς δεξιά ἐξέσας ἀμνήλ, οὐκ ἐστὶ παύσις καὶ μία, ἡ
 τῶν τελευτῶν προσώπ. ἀλλὰ τὸ πνεῦμα διαίρεσιν τῇ παραστά
 τοῦ τρεῖς φύσεως, ἀνατρεφόμεται τὸ ἐν ἡτοιμῆς καὶ φύσει.
 οὐ γὰρ τοῦτο ἐστὶν ὅτι τοῦ μεν, τὸ διακρίσθαι καὶ κακοῦ.
 ἡτοιμῶν κακοῦ τοῦ σαμειλίσμου. Ἰερων καὶ τὸν
 ἀρραγίστ' ἀλλάξας. ἀλλὰ τὸ τίς ὁ θόλος τοῦ ὄρου
 μὴ διαμαρτ. Ἐν τῇ ταῦτα τὰ σαμειλίου φημὶ καὶ ἀφ' οὗ
 τοῦ διακρίσθαι παύσις. ἐν τοῖς τοῖς καὶ ταῖς παύσις,
 καὶ κακῶς ζυγοστατωτοὺς καὶ ἀναίροντες τὰ ἡμέτερα.
 καὶ κακῶς ἀντίστα καὶ καὶ τὴν ἐκ τῆς ὑπομολῆς
 διακρίσθαι καὶ καὶ κακῶς τὸ κακόν, ἡ κακῶς. ἡ καὶ
 ἀντὶ τῶν κακῶν παρὰ μίαν τὴν λέγουσαν. καὶ κακῶς
 δεξιά καὶ δεξιά, ἀλλὰ οὐ καὶ κακῶς καὶ κακῶς.
 τοῦτο ἐστὶν, μὴ τε καὶ κακῶς καὶ κακῶς καὶ κακῶς καὶ κακῶς.
 ἀμφότερα γὰρ καὶ αἱ εἰσὶν. ἀλλὰ καὶ τὴν ἀντιπαρ
 ὀρόν, καὶ τὴν μεσότην φησὶν. ὅτι καὶ ἀντὶ τῆς ἐν
 μεσότητι εἴσεως. μεσότης ὑπομολῆς ἐξ ἑλλήσεως
 καὶ κακῶς αἱ εἰσὶν τελεῖς καὶ. πρὸς δὲ μετὰ τὴν πρὸς
 ὁμοουσία. ἐνοίε καὶ τὸ καὶ πρὸς μετὰ τῆς καὶ τε
 ἐνόμασι καὶ πρὸς μετὰ. ἐκαστὴ γὰρ νόμις, ἡ δὲ τὸν
 ὑπομολῆς τὸ σκεπτικόν. διότι πρὸς τῇ ἐν
 σκεπτικῇ τὰ νόμις. τὰ δὲ πρὸς τῇ, ἡ δὲ τὸν
 αὐτοῦ τελεῖ τὴν ὑπαρξίν ἐκ. οὐ γὰρ ἐστὶν καὶ διαφορὰ
 πρὸς τὸ ἀναίρεσθαι. ἀλλὰ καὶ κακῶς πρὸς τὸ
 ἐν ὑποστάσει ἀμνήλ ὑπαρξὶν ὁμοουσιῶν. ἀπὸ τοῦ το
 οὐσίαν καὶ, μίαν ἐκ τῆς τῆς ὁμοουσιῶν. καὶ τῇ τῇ

ἡναιλόμην διαφύγει ἀποδιδόναι. ὑποσάσας δὲ ἰρῆς
 ἰδαιλόντως. ἵνα ἀσύνχῃτος ἡμῖν καὶ τὸ τραυμῶν ἡ περὶ
 σὲ καὶ τοῦ καὶ αἰτοῦ πῆς. ἐννοιαὶ αὐτῶν. μὴ ἀρνούσῃ
 ἡμῖν, τοὺς ἀφωρεσμένους περὶ ἐκαστον πρὸς ὅσον
 κτήρε. οἷον πρὸς τὸς καὶ ὁ τῆς. καὶ ἀσύνχῃτος. οἷον
 ἐκ τῆς κοινῆς τοῦ ἡναιλόμην τοῦ ὁμολογοῦ τῆς, ἀμύχανον
 ὑμῶς τὸν λόγον τῆς πῆς ἀποδιδόναι. καὶ ἀπὸ τῶν
 οἰδασίνον μὴ κτήρε, τοῦ αἰτοῦ πῆς, ἐν τοῖς τρεῖσι προσώπ
 τηλοῦ τοῦ. οὐ μόνον ὁ νομαζομένων ὡς παρὰ τῶν
 ἀλλὰ ἐν τοῖς οἰδασίνον μὴ κτήρε. ἐξ ἑξὶ τοῦ αἰτοῦ πῆς
 καταδύσθῃ τοῦ τοῦ. ἀρνούσας δὲ ἰρῆς ὁμολογοῦ τοῦ
 καὶ τῶν οἰδασίνον μὴ κτήρε. ἀρνούσας δὲ ἰρῆς ὁμολογοῦ τοῦ
 σὺ μὴ ἀρνούσας. ἡ ἀρνούσας μὴ κτήρε, τῶν τῶν αἰρετικῶν δὲ ἰρῆς
 ὁμολογοῦ μὴ κτήρε. καὶ οὐ τῶν κατὰ τὴν ὁμολογίαν καὶ
 τηλοῦ μὴ κτήρε. ὁμολογοῦ τῶν, ὅτι ἐν μὴ κτήρε τῶν οἰδασίνον
 καὶ τῇ προσώπῃ καὶ τῶν κατὰ τῆς. μὴ ἀρνούσας
 ἐν τοῖς τρεῖσι τῶν δὲ ὁ, μὴ ἀρνούσας ἰρῆς ἡ προσώπῃς.
 τρεῖς αὖτε τῶν ὑποσάσας, ἡ τοῦ, προσώπῃς. ὅτι περὶ ἰρῆς
 λέγουσι. μὴ δὲ γὰρ ἀσύνχῃτος ὁμολογοῦ τῶν
 περὶ τῶν ταῦτα. τοῦ τε, περὶ τῶν ὑποσάσας ἰρῆς προσώπῃς.
 καὶ ἀπὸ τῶν αἰτοῦ πῆς καὶ οἱ ἰρῆς πρὸς ἀμύχανον,
 ἀρνούσας. ὡς περὶ τῶν ἐν νόμασι νῆμιν ἐσὺ μακαίρε,
 ἐκ τῶν ἀρνούσας. ἀλλὰ μὴ ἐν προσώπῃ καὶ τοῖς ὁρῶσι
 καὶ ἀρνούσας νῆμιν. ἐρωτῶν τῶν καὶ τοῖς οἰδασίνον
 τῶν λέγουσι τῶν ὑποσάσας. ἀρνούσας νῆμιν ἐσὺ
 οἱ δὲ μεγαλύνουσιν. ἀλλὰ τῶν οἰδασίνον ὑποσάσας
 μῶν. μὴ ἀρνούσας τῶν τῶν ὑποσάσας, δὲ τῶν
 τίλομεν. ἐρωτῶν δὲ καὶ τοῖς ἰρῆς. πῶς λέγει
 μὴ ἀρνούσας καὶ τῶν πρὸς τῶν; μὴ ἀρνούσας τῶν

[illegible]

[illegible]

ἐαυτοῖς ἀνὸν μασιλά. τί δὲ κῆνος ἔλτε, μόσχον τινὸς ἄλῃ φησ
τουτέστι ἀφελόμεν βία; ἢ ὄνον; ἢ τινὰ κτλ. διώσασθαι; ἢ
ἐξεπάσθαι; ἢ ἐκ χειρὸς τινὸς ἄλῃ φάει ἐλάσσειν; ἢ ὑπόδικμα;
ἀποκείσθαι τε καὶ τὸ μὲν καὶ διώσασθαι ὡς μὲν. τυχὼν δὲ ἐξέλασσειν
ἐστὶν ὑπὲρ τυχὼν ἀμαρτανόων, διότι. ταῦτα κῆρ φημι.
ὅπου δὲ ἐξέλασσειν καὶ ἂν ἢ ἐξέλασσειν. ἢ τινὰ μεμνηνὴν
αἰτίαν πρὸς τὴν τοῦ ποιμήνου. ἀλλ' ἢ διὰ μόνον περὶ ποιήσιν
αὐτοῦ καὶ μοῆ θανάτου ὁρῶντος. ἐκ τῆς φωνῆς ἔστιν, καὶ φωνῆς
τὴν ἔρεσιν καὶ ἐφύλασσε καὶ ἀκίαν δὴλον. ἡ τοῦ δὴν καὶ
καὶ ἐκ τῆς φωνῆς. ἡ δὲ διὰ διώσασθαι ἐξέλασσειν
τὴν καὶ τινὸς τοῦ πρὸς τὴν δὴν καὶ ἐξέλασσειν. ὅτι
μὴ δὲ ἀλλοκτενισαί μιν τὴν τυχὼν ἡ φωνῆς. καὶ τὴν ἔρεσιν,
καὶ τοῦ τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὴν καὶ ἐξέλασσειν.

τί οὖν ὀφρμι; οὐτὰρ ἀμείβεσθαι. ἐκ τῆς ἐξέλασσειν:

Τίνος χεῖρ ἐν φησὶ τὸν λέγω; ὅτι οὗτο δὲ ἐξέλασσειν. ἐκ τῆς φωνῆς
ἐστὶν ὅτι τὴν ἔρεσιν καὶ τὴν καὶ χεῖρ ἐν τινὰ παρὸν μὲν λέγω.
οὐτὰρ ἔστι τοῦ τοῦ τοῦ φησὶ ἀρῶντος ὡς ἀμείβεσθαι τὰς
ἐργάτας. ἀλλ' ὅτι μοῖον τὴν πόνην μὲν. οὐκ ἐστὶν τὴν διὰ χεῖρ
ὡς ἀντὶ τινος ὑπολαμοῖεν. τὴν ἐν χεῖρ ἐξέλασσειν πρὸς τὸ
φάλλειν ὑπολάττει, ἀλλὰ τὸν ἐμοῖον καὶ μὴ τὸν. ἢ τὸ τοῦτον;
τὸ ἐμὸν μὲν ἀναπαύσαι. ἀλλ' ὅτι τὴν πόνην ἐξέλασσειν.
καὶ τοῖς μακροῖς πόνοις. δὴλον δὲ ἀναπαύσαι, ὅς τις κα-
ταργεῖ λημνὴν ἐκ τῆς χεῖρ. ὅς τις σιωπῶντος ἐστὶ περὶ αὐ-
τὴν φωνῆς. ὅς τις διώσασθαι παρὸν πρὸς χεῖρ ἐν μὲν ὁ μολογῶν.
ἀλλ' ὅτι πρὸς ἀφάλασσαν. καὶ οὐ μὲν ἐξέλασσειν καὶ οὐκ ἐξέλασσειν.
ταῖς ἐκ κληροῖα καὶ φροντίζοντος. καὶ τὰς ὑπὲρ τοῦ ἀμείβε-
σθαι τὴν καὶ τὸν χεῖρ. ἐμοῖον δὲ τὸ σῶμα δεδωκέναι
ὡς ὅτι τὸ καὶ ὡς. τίς οὖν ὡς χεῖρ ἐξέλασσειν καὶ τὸν
ἀποθνήσκον. οὐ μόνον τὴν τοῦ σῶματος ἀφάλασσαν, ἀλλὰ

καὶ τῶν ἀρρήτων φρονήτων, καὶ δαλῶν καὶ ἀκάλυπτων. οὕτω
 γάρ μετινέες ὀνομαζόμενοι, διὰ τοῦ κρείσσινόν καὶ κατωτέρω ἔχει·
 οὐδὲ φρονήσιν ἀμύνονται. ἢ δὲ δοῖτο θερμότεροι ἢ ἰσχυρότεροι
 τῶν ἔχοντων, τὴν προδοτικὴν κίνησιν, ὡς ἐκ παρακαταθήκης
 φέρουσι καὶ τὴν ἀρετικὴν κακίαν. ἀπὸ τοῦ κακίου πολέμου.
 τῶν λόγων μὲν, τῶν αἰρετικῶν. τῶν φθόνων δὲ, τῶν ὁρῶν δόξαν
 ἐπίσκοπος. Ἄλλοι μὲν αἰρετικοί, φανεροὶ μοι πολέμοι οἱ
 ἐξ ἐξέσεως. διὰ καὶ ἡ πόλις πικρὰ λυγρὸν οἶν. οἱ δὲ φθόνου
 περὶ πίσκος. κρυφίως καὶ ἀλεγεινῶς τῶς πίμουλαιοι. διὰ
 τοῦ κακοῦ καὶ λυγροῦ διώκοντες. ἐὰν δὲ καὶ κινῆται
 ἡ μὴν, καὶ ἐταρῶν τε τοῦ καὶ ὁ θάλαττα. ὁ φθόνος τοῦ δὲ
 πρὸς ἀλλήλους καὶ οἱ ναῦται. οὕτως ἀνὴρ διώκων οὐδὲ σὺ τὴν ναῦν
 σκεπτοῦ τοῦ τοῦ διπλοῦ καὶ διπλοῦ. ἡ γὰρ ἐκ τῶν ναυαγαθῶν σωσθῶν
 νίζομεν, διὰ σκολοῦν ἡ δόξα, ἡ καὶ οὐτοὶ ἀντιφρονήσιν καὶ
 ἐκαστάζον. οὕτως δυνατοὶ ἦν μὲν οὐδὲ θάλαττα τὴν ναῦν. νόη
 ἀέμοις περὶ πικρῶς. θάλαττα μὲν, τὴν πρὸς οὐλὴν ἀρετὴν
 ναῦν δὲ τὴν σκεπλὴν. ἐμπλῆσιν δὲ τὸ πόντικόν ἐστι φθόνος
 ἐπίσκοπος. πρὸς οὐδὲ ἀπαντες, ἀντὶ τοῦ ἑνὸς ἑαυτοῦ.

κτ' τὴν θεοὶν ἀλλήλοισ ἀντίκην τ'. οὐτω καὶ κτ' τὴν τῶν μιν. ἐκ τ'
τῆν πῆσιν. ἀποδιδραμεῖσθαι καὶ ἀποσεμνύνεσθαι. τοῦ λαοῦ
διακρουμένου. πρὸς ἄλλοις καὶ ἄλλοις ἐπιμέποις. καὶ
ἐκαστοῦ τὰ αὐτοῦ ἀποσεμνύνοντ' καὶ λέγοντ'. ὁ ἐμὸς
ποικῆν. ἐλογίω περὶ ἐσὶ. ἐκ τῶν καὶ περὶ. ἐκ ἄλλων ἐπερὶ.
καὶ τῶν περὶ αὐτῶν πᾶσι θεῶν μαθητῶν. πλουσιώτορος. ὁ
δὲ, τῶν ἀντία. ἀλλήτοις ἀδελφοί. ἵνα μὴ τοῦ μὲν λέγω.
ἀσχευθῶ ^{αν} αὐτὴν τὴν πολιάν μου ταύτην. ἡ ὁ χρεώσασθαι.
διὰ τοῦ χυδὲ καλοῦμαι. ἀλλὰ πῶς τίνος τῶν διδασκάλ.
σαυλιανός. ἢ περὶ μὸς. ἢ τὸ χρεῶν ἀρσανός. ἢ ἀνομιανός. -

οὐ φέρεται οὐκ ἔπι κωὶ ὑμῶν ἐκ τὰ θεά τ'.
Τὴν πρὸς ἀλλήλοισ αὐτῶν φιλονεικίαν καὶ τὴν σαοῖν ἐν τῇ
ὁ θεὸς ὁ δαρκισσάμενος, τοῖς ἑπτακῶσι αὐτοῦ πῆμαλα,
καὶ τοῖς δεσπῆσι. ὁ δὲ λέγει τοῦτον ἐσὶ. οὐ φέρεται τοῦ οὗ
ἀντιφίλογον μένος, καὶ ἀντιδογματίζον τ'. ἐκ τοῦ τοιοῦτ'
ἢ ἐκ ἄλλοις περὶ τι θεμάτοις. ὡς περὶ τῶν ἑπτακῶν
ἰδὴν καὶ τῶν δεσπῆ. ὡς γὰρ ἐκ τοῦ ἑπτακῶν μεταβλη-
ουσιν ἀπὸ ἀλλήλων ἀλλὰ φησὶν ἀμείνοντες. ἐκ πάλιν οἱ
ἀπὸ τῆς χειρὸς αὐτῶν ἀντιφίλογον καὶ αὐτοὶ τοῖς αὐτῶν
ἑπτακῶν, οὕτω καὶ ὑμῶν. νῦν μὲν ἐνδεῖ. νῦν δὲ ἐκ δευτε-
ρατῆς δεσπῆ. καὶ ὡς περὶ κῶνοι, τοῖς ἑπτακῶν ἐπὶ ἀπὸ δὲ
ἀντὶ τῶν ἑπτακῶν, τοῖς ἀπὸ δὲ πᾶσι καὶ αὐτοῖν, οὕτω καὶ
ὑμῶν μεμνηναι. καὶ ὑποκρινόμενοι ἀλλήλοισ σὺμμεχρῆν, τ'
δικῆς παρὰ καὶ τὰς ἐπὶ θυμῷ ἐκ δευτεροῦ. καὶ κοινὸν μένος
διακρουταί, τοῦ φιλοτίμου. τοῦ ἐσὶ, ἡ δὲ οὐδαμῶς
ἀρκεῖται ἀλλοτρίῃ, ὡς ἐκ μὲν ἐπὶ ταῦτα κινουῦντες. ἐκ
τὰ πρὸς τῇ, ἀνοκτῶν καὶ ἀνοκτόνως κένετε. τοῖς ἀπὸ αὐτοῖς
ποτέ μὲν, ὁμοδόξως. ποτέ δὲ, ἀντὶ δόξως τίθετε. καὶ διὰ
φέρεται ὑμῶν οἱ περὶ ἐκ τῶν. ἀπὸ κινουῦν τοῖς πνεύσοι

ἀνέμοις, ὑποκτιμῶνομένους. ἥτις γὰρ ὁ μῦθος ποιεῖται.
 τὰ ἐαυτῶν τὴν παντὶς καὶ φίλον μενέτωσαν, τοῖς
 ἐπιδιδόμενοι ὑμῶν σωεργῶντα. πολλοὶ μὲν δὲ κείνην καὶ
 μηδεμίαν κατὰ τοῦ φησέσθαι διαβολῆς, τοῖς ταῖς ἐπιδόμε-
 νῶν ἀνδιστάμενον. καὶ μετὰ τῆς χρεῶς καὶ φιλικίας,
 ἀμείβεται τὸ νόμιμα. ἀμα γὰρ τίς χρεὼς ὑμῶν ἐστίν,
 καὶ οὐδὲ χρεῶς νομίζονται. καὶ ἀνδιστάμεθα φίλοισιν κατέσθαι,
 καὶ οὐδὲν ἐξ ἑνὸς τοῦτον ἐρεσσομένη. καὶ ὁ δὲ νόμος
 τοῦτο εἶναι. ὅτι παρὰ τοῖς αὐτοῖς ἀμείβεται, τὰ ἐκαστὴν
 λήπτε, περὶ τοῦ αὐτοῦ ἐκαστοῦ. περὶ μὲν, ἐκαστοῦ
 αὐτὸν παρὰ τοῖς. περὶ δὲ, διαμεινόμενος. καὶ οὐδὲ ποτε
 ἐπὶ τῶν αὐτῶν λόγῳ ἡλοισμένων, ἔσθαι. ἀλλὰ ταῖς ὑφ' ἑαυ-
 τοῦ κατέσθαι πρὸς τὰς τῶν πῶν μετὰ τοῖς, ἀλλὰ τοῖς
 ποιεῖ ὑμῶν. καὶ μετὰ τὴν ἀνδιστάμεθα περὶ οὐδὲν ἑρπίσσει καὶ
 ἀμείβεται. ἐστὶν εὐρίππος, θηλαίας τὴν ἀμείβεται
 καὶ ὡς τὴν ἀνδιστάμεθα. περὶ μὲν τῆς ἀνδιστάμεθα
 εἶναι καὶ φερόμενον. ἀμείβεται δὲ, ἀναφύσει τοῦ
 ὑδατὸς. περὶ μὲν ἀπὸ τῆς ἡδονῆς τὸ πέλκος, ὑπονοεῖται
 τοῦ κατέσθαι. περὶ δὲ ἀπὸ τοῦ πέλκος ἐπὶ τὴν τὴν ἐκ
 χρεώσεως. καὶ οἷον κατὰ τὸ νομίζου καὶ ἀνδιστάμεθα.
 καὶ περὶ τὴν ἀμείβεται ἐν δημοσίῳ τὸ παρὲν παρὲν ἀνδιστά-
 μεθα καὶ τῆς ἀνδιστάμεθα. καὶ τὴν πῶν μὲν ὁ δὲ καὶ οὐδὲν,
 ἐμὲ, ἐκαστοὶ δὲ οὐ μετὰ τὴν. οὐ γὰρ εὐχερὸς οὐδὲ ἀρμόδι-
 γέροντι τὰ τῶν ἐπὶ παρὲν, οὕτως οὐδὲ ἐν ἡλοισμένων
 σε καὶ φερόσιν. ἡ γὰρ ἀπατῶνται καὶ ἀπατῶσιν. ἐπὶ τῶν
 νομίζονται, καὶ μῖνον ὑπὲρ τοῖς παρὲν, κατὰ δὲ ἐκαστὸν
 μετὰ τὴν ἀνδιστάμεθα. ἡ μὲν ἀφανὴς ἐμὲ, ἐκαστοὶ δὲ
 ὁ περὶ τὴν καὶ τὴν παρὲν καὶ τοῦτον. οὐ σύμφων-
 τοῖς ποιοῖς ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, ἀλλὰ φορτικὰ μὲν νομίζονται,

ὅτι ἄλλοις περὶ αὐτὸν ἀποδέχονται τὰ τοῖς ἄλλοις δοκούντα
λύπηται· ὡς περὶ ἐν ἑαυτοῖς αἰμὴν ὅτι περὶ τοῦ δαίοντος ἐπὶ
Χριστὸν καὶ τὴν ἐξουσίαν αὐτοῦ· ἀποσκαλὸν δὲ ὅτι
ἀποσκαλὸν ἐμὴν ἐστὶ· τοῦτο δὲ περὶ μου ἵκεν ἡ πόλις· ἡ καὶ
παρὰ τοὺς ὄφθαλμοίς μου, καθάπερ ποτὶ παρὰ τοὺς ἑλλήσι· ὁ
αὐτὸς ἐπὶ τοῦ δαίμονος ἐστὶ· ἀλλὰ πῶς ἐλάττω τοῖς πολλοῖς αὐτῶν
δαίμονες ἐστὶν· ἡ καὶ μεθ' αὐτοῦ ἐστὶν ὁ δαίμων τοῦ ποσὶ
ὅτι ποτὶ τῶν ἑλλήσι καὶ τῶν περὶ αὐτὸν ἐστὶν ὁ δαίμων τοῦ ποσὶ
ὅτι ποτὶ τῶν ἑλλήσι καὶ τῶν περὶ αὐτὸν ἐστὶν ὁ δαίμων τοῦ ποσὶ

Κκοπήσατε φησὶ καὶ ἁπὲρ ἐκ τούτου ἐν ἡμῖν οὐ γὰρ δοξάζει·
 φησὶ γὰρ· ἰδοὺ πολὺν χρόνον ἤρξας τὴν ἐκκλησίαν τίνου πόλιν
 ἐκκλησίαν· ἐκπὸ τοῦ κυρίου μαθητευόμενος, ἐκπὸ τοῦ βασιλέ-
 θεος δούλος, ὅτε μισῶντος, καὶ ὁρμῶν ἐχόντος μαθητὴν τοῖς
 ὀρθοδόξοις· ἁπὲρ πολλὰ καὶ μέγα πρᾶγμα εἶναι· ἃ καὶ
 οὐκ ἔστιν ὠτρυνγόντις· τίς μὲν γὰρ καὶ τὰ ἔργα εἰς τὸ φανερῶς τοῦ
 μεταμαθῆναι τὰ πρᾶγμα· καὶ ἀπὸ τῶν αἰρετικῶν γὰρ
 ἡμᾶς μεταβῆναι τὴν ἐξουσίαν· ὅτε μετὰ τοὺς ἀρετῶν
 ἐκρηγνῶσι, ὑπερβόμβη καὶ καὶ ἐδωκόμβη· ἐδημοσιό-
 μβη· καὶ γε οὐδ' ἄλλος ὁ μασιλάς ἐν νικητικῇ, οὐδ' ἄλλος πρὸς
 αὐτῶν πλῆθος ἐν δέχμενος, κατέκειρεν· ἀλλ' οὐδ' ἐν αὐτῇ
 ταῖς καὶ ἐδοξάσαν· καὶ ἐτόνισεν αὐτοῖς οἰκασί, τὰ φοι·
 ἀλλὰ καὶ ἐτίσκει τοὺς δημοσίους τὸ φανερῶς ὑπὸ τῶν ὀρθῶν
 ἀποσταλῆσαι· οὐ καὶ πειράσας καλούμενος, διὰ τὸ μαρ-
 τυρεῖν καὶ αἰώμα· ἀπενταῖν δὲ καὶ ὁ ἀλλοθὺς πειράσας,
 ὁ μέγας πᾶντος ὁ ὁμολογῶν· ταῦτα μὲν τὰ ποικίλα,
 ὅτε οἱ ἀρετῶν ἐδύναν· ἡμᾶς δὲ τὰ ἄλλα ἀπὸ τῶν ἱσοῦν
 λαλῶν αὐτοῖς ἀντιδεδύκαμεν· ἐπεὶ δὲ τὸ διδάσκειν ποικίλ,
 ἢ ἡμᾶς μετέπεσε καὶ ἐδοξάσαν καὶ ἀλλοθὺς· ἐῴμεν δὲ
 ἀλλὰ ὅσα ἐν ἑτέροις τοῖς ποικίλοις πρᾶγμασαν παρὰ τῶν ἀρετῶν·

[illegible]

ἐκ τῶν προσηματιζομένων τριῶν καὶ ἀνδρῶν ἀδελφῶν καὶ υἱῶν καὶ υἱῶν
τοῦ πατρὸς μου. τοῦτε, τὴν ἰμῶν, ἡ δὲ μὴ μολὲ δέ με ἐπὶ τῶν
ἀποπέμψαι, ἀποπέμψαι με ὡς ἀνὴρ καθεύδων. στείλατέ μου,
οὐ δύναμαι ἰσχυρῶς. ὥστε οὐδὲ ἡ δὴ τὰ ἐμὰ ποιεῖ χρυσὴν. ἐλθέτω
ὑπὲρ ὑμῶν πάντες κινήματα καὶ διανοήματα. ἀλλήλους ἀν' ἡσυχίᾳ
πῶς ἀντιπαραστήσωμεν. ἐγὼ δὲ ὡς περ ἐπὶ τῶν ἐν τῷ ὄρει τῶν ἰσχυρῶν
πῶς ἀντιπαραστήσωμεν. τοῦ ἐν τῷ ὄρει τῶν ἰσχυρῶν καὶ ὁ ἀνὰ τῶν
ἡσυχίᾳ ἀντιπαραστήσωμεν. ὅθεν ὅτε τ' ἐαυτῶν τῶν ἰσχυρῶν καὶ ὁ ἀνὰ τῶν
τέκνων. ταῦτε ἐν ἐν ὁρῶν καὶ φροντίσιν, οὕτως καὶ αὐτοὶ
ἀποκρίθησονται. ὅθεν ὅτε τ' ἐαυτῶν τῶν ἰσχυρῶν καὶ ὁ ἀνὰ τῶν
ἀλλήλων μόνον ἀντιπαραστήσωμεν. μόνον ἐν τῷ ὄρει τῶν ἰσχυρῶν
περὶ καὶ καὶ διὰ τῶν. ἀλλὰ μὴ διὰ τῶν καὶ
ἐλεημένος. μὴ τῶν ἐν τῷ ὄρει τῶν ἰσχυρῶν καὶ ὁ ἀνὰ τῶν
καὶ. ἀλλὰ τίνα καὶ ἀντιπαραστήσωμεν, τῶν τὸ σύμφερον. τὸ μὴ
παρὰ τῶν ὁρῶν τῶν. τῶν τὸ ἐν τῷ ὄρει τῶν ἰσχυρῶν. τὸ ἐν τῷ ὄρει
καὶ τῶν ἐν τῷ ὄρει, χρῆσιμόν ἐστι τῶν τὸ μέλλον. οὕτως τῶν
ἐν τῷ ὄρει. καὶ πῶς τῶν ἐν τῷ ὄρει καὶ ὁ ἀνὰ τῶν
καὶ λέγει. ἡ ἀνὰ τῶν ἐν τῷ ὄρει καὶ ὁ ἀνὰ τῶν ἰσχυρῶν.

+ Ὑμῶς μὲν οὖν τοῖς προσηματιζομένοις ἀδελφοῖς
Ὑμῶς μὲν φησὶ τοῖς ἀδελφοῖς μελετήσατε τοῖς ἀνὰ τῶν ἰσχυρῶν
ἐπὶ τῶν ἐν τῷ ὄρει τῶν ἰσχυρῶν. ἐγὼ δὲ τὸν ἀποχαιρῶν λόγον
ὑμῖν ἐν τῷ ὄρει τῶν ἰσχυρῶν. χαιρεῖ μοι ὡς οὐκ ἐστὶν ἐν τῷ ὄρει τῶν
καὶ ἐν τῷ ὄρει τῶν ἰσχυρῶν, καὶ ἀναστασίαν νόμον. ἐν τῷ ὄρει τῶν
ἡ πᾶσι θανούσα πᾶσι ἐν τῷ ὄρει τῶν ἰσχυρῶν καὶ ὁ ἀνὰ τῶν ἰσχυρῶν.
τῶν τῶν πρὸς τῶν ἀνὰ τῶν ἰσχυρῶν, ἡ τῶν ἀνὰ τῶν ἰσχυρῶν καὶ ὁ ἀνὰ τῶν ἰσχυρῶν.
ἀπὸ ταύτης τῆς ἐκκλησίας ὅς μοι λόγος οἱ ἀσιν διὰ τῶν ἐν τῷ ὄρει
τῶν ἐν τῷ ὄρει τῶν ἰσχυρῶν καὶ ὁ ἀνὰ τῶν ἰσχυρῶν. αὐτῶν ἐκκλησία, καὶ
γεγονῆκε καὶ ἐν τῷ ὄρει τῶν ἰσχυρῶν. ἡννοῖ χρῆσιμόν τοις ἀνὰ τῶν ἰσχυρῶν
καὶ ὁ ἀνὰ τῶν ἰσχυρῶν. ταῦτα καὶ ἐν τῷ ὄρει τῶν ἰσχυρῶν καὶ ὁ ἀνὰ τῶν ἰσχυρῶν.

[illegible]

καὶ οὐ καταφρονήτω. χαίρετε καὶ ὑμεῖς ἀπὸ τοῦ ἁγίου καὶ μετῴ-
θαρήσατε τὰ ῥητὰ ἅς ἐστι καὶ θεοδοσίου τοῦ μαθητῆ, ἡς τοῦ ὑμεῖς
καὶ μετὰ ἡμᾶς, καὶ παρρησιαστικῶς περὶ δὲ διδασκόν. ὅφρ
μὴ ἐλθόντες οἱ αἰρετικοί. ἀίθροι μετὰ ἡμᾶς καὶ ἀνελεῖν
ἐπιχρῆσαν. ἐγὼ δὲ ὑπέμνηνα, ὑμᾶς ἐχοντὶ διδασκαλίαν τῆς
ἀσθενείας. καὶ αὐτὸν δὲ τὸν ναόν, μετῴκει ἀντὶ τῶν ἀποσταλόμενων.
ὅτι λουκάς ἐκ παρῶν. καὶ τιμώτερός ἐστι φέρων. καὶ ἄλλος ἄλλος.
ἐν ταῖς μετὰ κομίσανταί μετὰ κίθου. πάνθ' οὐ σιωπήσαντες
ἐγὼ πολλοὺς ἐμνήσθησα, διὰ τὸ πείθεσθαι τῶν σαρκῶν,
τοῦ ἡμετέρου συνάποστο. παύλου, σάβλο π. διόντιον αὐτοῦ π.
ὑμῶν ὡς ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ σπένδομαι. χαίρε μοι καὶ σὺ ὡς θεός
ἀρχιερεπικῆς. ἐπιφθονε μὲν, διὰ τὴν ἀξίαν. ἐπιμνήσθαι
ἀλλ', διὰ τὸν φόβον. μαμονδὲ, διὰ τὸ πολλὰν ἀρετὴν ἔχει
τῇσιν. τοῖς ἡσυχασταῖς ἔχον τὴν πνευματικὴν αἰσάνον τ'. χαίρετε
μοι ἀρχιερεῖς καὶ ἱερεῖς τῶν αἰδεσμένων ἐκ τῆς πολιτείας τῆς ἐκκλησίας.
καὶ ὅσοι ἀγιοῦργοι διὰ τὴν ἑλπίαν τῶν ἁγίων τῶν ἐκκλησιάζοντι, καὶ
τὸ ἐκ ἐξ ἑλπίαν. οἱ ἱερεῖς οἱ ἐκκλησιάζοντες ἐκ τῶν ἁγίων. ἐκ τῆς τῶν
ἐκκλησίας. διὰ τὴν ἑλπίαν τῶν ἁγίων. χαίρετε μοι ἀντιφρονεῖς. καὶ
ἐκκλησιάζοντες τ', οἱ αἰτιοὶ καὶ ἀφροσύμενοι δὲ. χαίρετε
σαρκῶν. χαίρετε χηρὰ καὶ ὀρφανοὶ πρὸς τὴν ἐκκλησίαν καὶ
χρηστικῶν. χαίρετε οἱ τῶν ἐκκλησιάζοντες ἐκκλησιάζοντες καὶ
αἰρεσιφίδοις, διὸν τοῖς τῶν ἐκκλησιάζοντες ἐκκλησιάζοντες λόγους,
καὶ ἐκκλησιάζοντες ἐκκλησιάζοντες ἐκκλησιάζοντες, καὶ ὡς ἐκκλησιάζοντες
συντρέχετε. ἀντιφρονεῖς ἐκκλησιάζοντες ἐκκλησιάζοντες ἐκκλησιάζοντες,
διὰ τὴν τῶν ἐκκλησιάζοντες ἀντιφρονεῖς. χαίρετε ἐκκλησιάζοντες καὶ
ἀντιφρονεῖς. χαίρετε ἐκκλησιάζοντες, οὐδὲ μὴ τε ἀντιφρονεῖς
ἐκκλησιάζοντες, οὐδὲ τῶν ἐκκλησιάζοντες. διὰ τὴν τῶν ἐκκλησιάζοντες
ἐκκλησιάζοντες, οὐδὲ μὴ τε ἀντιφρονεῖς. οὐδὲ μὴ τε ἀντιφρονεῖς.
ἀντιφρονεῖς τῶν ἐκκλησιάζοντες ἐκκλησιάζοντες, οὐδὲ μὴ τε ἀντιφρονεῖς.

τῶνδε μέλοισι αἰσούσι τὸ πᾶν ἄνθρωπος τῶνδ' αὖτοῦ· τὰς ἀρχὰς
καὶ μακροδυνίου λαοὺς μετέχον· κερήσαστε δὲ αὐτοὺς οἱ ταῖς
χέρσιν, ἐκπερέχοντες ὡς ἐμοὺς ἀπὸ πλάτος μέσου· οὐκ ἐν
Γενναίῳ δὲς μὴ σάτε· καὶ ἀλλ' ἑλθόντες ὡς νίκησαντες, κοκ-
κίετε· ἀπὸ οὐκ ἐν πλάτος παρὰ τὸν τῶνδ' ὄρθεσθαι· ἀλλ' αὖ
ἡσυχίαν τὸν διδασκάλον τὸν ἐν μέσῳ ὑμῶν αἰρετικὸν ἵνα
ὄντ'· σὺ σίγησεν ὑμῖν ἡ ἐμὴ γλῶσσα ἡ πονηρὰ ὡς ὑμῖν δοκῇ,
καὶ φλυαρεῖ· οὐ μὲν παντελῶς σιγῶσα· ἀλλὰ διὰ χερσὶν ὑμῶν
πολεμήσω, καὶ μέλους· τὴν δὲ νῦν, σιγήμαθ' ἁγνὰ γινώσκεις
πορροφάτω·

+ αἰρετῶν μεγάλων πόλιν κ' ἐλόμενοι·

Χαίρετε πόλιν μεγάλη καὶ ἐλόμενοι· μαρτυρῶ τῶνδ' ὅτι
ἀπόστολον, ὁ πᾶν ἄνθρωπος ἔχει· ἀλλ' οὐ κατεπίγνωσιν· τοῦτε,
κίησιν ἐν χερσὶν τῶνδ' ὑπερῶν ὡς ἐν δυνάμει· ὁ ἀνάλωτος
καὶ ἀδιάκωτος· ἀλλ' ὅτι τὸ πᾶν ποίηκε μὲν διὰ τὴν αἰρεσίαν
ὁ χειρὸς τοῦ ἐν μέσῳ ὑμῶν, ὡς πᾶν τῶνδ' ὅτι τὸ πᾶν
ἐλόμενοι· πορροφάτω τὸν πᾶν ἄνθρωπον· ἐμὴ γλῶσσα
καὶ ἐπὶ τὸ κρῖτον· οὐ γὰρ ἀπὸ τοῦ κακοῦ μεταστροφῆς
ὄντος φέρει· ἀλλ' ἐν τῶνδ' ἐν τῶνδ' ἐν τῶνδ' ἐν τῶνδ' ἐν τῶνδ'
ἀπὸ· χαίρετε μοι ἀπολογία καὶ δυνάμει ὑπερῶν ὡς ἐν δυνάμει
ἐν τῶνδ' ἐν τῶνδ' ἐν τῶνδ' ἐν τῶνδ' ἐν τῶνδ' ἐν τῶνδ' ἐν τῶνδ'
καὶ τῶνδ' ἐν τῶνδ' ἐν τῶνδ' ἐν τῶνδ' ἐν τῶνδ' ἐν τῶνδ' ἐν τῶνδ'
μοῦ καὶ οὐδ' ἐν τῶνδ' ἐν τῶνδ' ἐν τῶνδ' ἐν τῶνδ' ἐν τῶνδ' ἐν τῶνδ'
ἐάν τις ἐμὴ μίμησιν μενοὶ καὶ αὐτοὶ ὡς ἐγώ, ὑποχωρήσουσι·
οὐ γὰρ καὶ τὸν δυνάμει ὡς ἐγώ, οἱ τῶνδ' ἐν τῶνδ' ἐν τῶνδ' ἐν τῶνδ'
καὶ παρὰ χωρήσαντες· ἀλλ' ἀντί τούτου, τὴν ἀνωκαθ' ἑδραν
ἐξουσίαν ἀποφάσκει καὶ βασιλεῖα· ὡς πᾶν τῶνδ' ἐν τῶνδ' ἐν τῶνδ'
οἰωνοῦσιν ὄντες, διακομίσονται· τελευτῶν πάντων τῶν
τάξεα· πορροφάτω δὲ, τῶνδ' ἐν τῶνδ' ἐν τῶνδ' ἐν τῶνδ' ἐν τῶνδ'
ἀπὸ τῶνδ' ἐν τῶνδ' ἐν τῶνδ' ἐν τῶνδ' ἐν τῶνδ' ἐν τῶνδ' ἐν τῶνδ'

κ' ἔν τῇ κωσταίῳ σου πρὸς ἐπεδήμιον. οὐκ ἔχει τὰ ἑμέα·
χαίρεις αὐτὰς τε καὶ οὐκ οἶς τοῖς δεύουσιν κ' τὸ ὄρθωθε ο-
λογῆσθαι. καὶ σὺ ζῆς τοῖς δε. ὡς περὶ κ' αὐτὰς περὶ αὐτοῖς. οἷον
ἐμοὶ ὁσὶ μοι, ὡς ἐμοὶ ποίμνιον. ὡς ἐμοὶ μαθηταί. καὶ ἐκεί-
νη. οἱ κορομῶνται τὰ κατ' ἐμέ. καὶ ἀκούσιμι τὸν σὸν ὡς
τε καὶ αὐτὸν, ἐν ταῖς καρδίαις τοῦ λαοῦ γινώσκοντες μένιν.
καὶ κ' τὸ δόγμα τῆς θεολογίας καὶ κ' τὴν ἐνάρκτον πορταίαν.
τεχνία. τοῦτο δὲ τὸ πρὸς τὰς ἑαυτοῦ λαοῦ γινώσκοντες.
φύλασσε τέ μοι τὴν παρεκχέτα θήκην. ἵστω, τὴν πρὶν καθ' ἡ-
μῶν μαθητῶν τιμοθεῖν ὁ ἀπὸ σοῦ ἔργον. καὶ ὁ μὲν κορομῶνται
λατρεῖς πρὸς αὐτὸν, ἔλεγε. μέμνη δέ μοι τῶν δεσποῦν. ἐγὼ
λέγειν πρὸς ὑμᾶς, μέμνη δέ μοι τῶν λατρεῖν, τῶν
ἐν τῷ ναοῦ τῶν ἀπὸ σοῦ ἔργον. ἐπὶ σοῦ πρὸς αὐτὸν, τὸ πρὸς
θεοῦ λαοῦ νῆς δατρεῖς πρὸς αὐτὸν, ἀπερὶ τὸ λατρεῖν.
χαίρει τοῦ πρὸς ὑμῶν ἵστω, μετὰ πάντων ὑμῶν.
ἀμὲν :-

Τοῦ αὐτοῦ περὶ εἰλοπῶν κ' :-
Συμμουλάτικοι μέν οὐκ ἀπὸ λόγου, πρὸς τὴν ἐκείνῃς εἰλοπῶν.
τῶν νόσων καμῶν τ'. ἐξ ἐφ' ὧν ἡ δὲ πρὸς τὴν ἐκείνῃς εἰλοπῶν.
ἐν τῇ νοσῶν καμῶν τ'. τῇ ἐκείνῃς εἰλοπῶν πρὸς τὴν ἐκείνῃς εἰλοπῶν.
ὅπερ οὐ μέγα σοὶ κορομῶνται καμῶν. καὶ τοῦτο σὺ ἐκείνῃς εἰλοπῶν.
ἐπὶ μετὰ ἡ εἰλοπῶν. παθητικοὶ δὲ ὁ λόγος καὶ ἡ θήκη. ἀπὸ τ'
ἀέ καὶ δόγμα καὶ φύσις ἀπὸ τῆς καὶ ἀντὶ θεοῦ ἐκείνῃς εἰλοπῶν.
ἐπὶ τὴν ἐκείνῃς εἰλοπῶν :-

αὐτοὶ δὲ ἀδελφοί, καὶ οὐκ ἀπὸ λόγου. ἐπὶ τὰ ἐκείνῃς :-
Τοῖς ἀδελφοῖς ἀδελφοῖς ὁνομαζέσθαι συμμουλάτικοι. ἵνα αὐτὸ
τῶν πρὸς τὴν ἐκείνῃς εἰλοπῶν τὸ ἐκείνῃς εἰλοπῶν ἐκείνῃς εἰλοπῶν
νοσῶν. τὴν φύσιν ἐκείνῃς εἰλοπῶν, καὶ τὸ τῶν ἐκείνῃς εἰλοπῶν
συμμουλάτικοι :-

[illegible]

καταφύεται γὰρ φησιν, ἀποφυγὴν ὡς σαρκαν. οὐκ ἐλπίσας
οὐδὲ δυνάμει διαφύγειν, καὶ οἱ χόμενον τὸ μοχλῆ' μὲν, ὡς
ἐπαισμενον τῇ τιμῇ. ἀπίσταν δὲ, ὡς μὴ φύλαξ τὴν ὑπόστασιν
ἢ καλὸς ἢ ῥόμιν, ἀλλὰ τὰς ὡς ἀλλοιοῦμενον. Ταπεινὸν
ὡς ἐλπίσας τὸν ἀπὸ ταπεινώσεως ὡς, ὡς ἂν τιμον καθεύδῃ. ἡ
Γάρ κ' αὖ σοδοὶ. Ἐπὶ δὲ, ὡς ἐλπίσας τὴν μετ' ὅσον ὑπὸ τῆς
ἀδυναμίας τοῦ. ὅτι τινὶ πῶς σιωπῶν ἡ τιμῇ, οὐκ οἶδ' αὖ.
καὶ πῶς ἡ κεν τὸ τοῦ δυνάμει, ἐκ τῶν πλεονασμῶν φρονοῦ
σάμεν. ὅπερ ἐκ τῶν μὲν πολεμῶν τῇ τιμῇ, καὶ παρὰ τὴν
αὐτῆς. σαρκατοὶ γὰρ ἀεὶ εἰς, καὶ ἐκ τῆς ἀπερὶ τῆς.
ἀνὴρ δὲ αὐτῶν πολεμοῦμενον. ἢ τοι διαμαρμόμενον, καὶ
σικληροῦσθαι μενον. μεταλαμπάσκει γὰρ αὐτῶν τῶν τῶν
σὸν καὶ ἀλλήλων. ὅπερ δὲ λωμότης ἐστὶν ἡ ἀμὴ ὡς ἐν βορ-
ρῇ τοῖς ἡ δυνάμει αὐτοῦ κατορυσσόμεναι, ὡς φησὶ τῶν
θιγέρος. χαλεπότερον ἐμάντω κατὰ σκῆπτρον τὸ
λεσμοτέρειον. οὐκ ἐχόμεν δὲ ἐκ τούτου σύμβολον, τινὶ (ὡς γὰρ)
πρὸς φιλοσοφίαν χρίσθαι. ὡς ἂν δῶς, ὅτι διὰ τοῦτο τὸν
καὶ σιωπῶν τῶν σάμεν. ἵνα διὰ τῶν πρᾶξεων αἵ τινες
διὰ τοῦ σάμεν γίνονται, πρὸς τὸν ἀνὰ τῶν. παρὰ τὸν γὰρ
τοσούτον ἀνδεκτόν τοῦ σάμεν. ὅσον φησὶ πλάτ, ὑπερὶ
φιλοσοφίαν ἀνὰ τῶν μέσων. εἰκοτά που λείπει τῶν πάλαι. οἱ
παρὲν, μὴ δὲ μὴ ἀνέχ' τοῦ σάμεν πρὸ νοιανθὲς ἐπὶ δυνάμει
ἀφορμὴν. + φησὶ δὲ καὶ ὡς σιωπῶν τοῦ, ἐκ τῆς χρίσθαι τῶν
φησὶ δὲ καὶ τοῦ σάμεν τῶν ἀνὴρ εἰς αὐτὸς δυνάμει αἵ
σιωπεροὶ πρὸς τὰ καλὰ. οὐκ ἐχόμεν δὲ πῶς διὰ τῶν
τῶν αὐτοῦ ἐπαισμῶν. ἢ πῶς μὴ ἐκ πένθους. μαρτυρῶ
ὡς περὶ τὸς πέδας, ταῖς φροντίσι. καὶ τῶν τῶν σάμεν, φησὶ
σά, μαρτυρῶ τῶν. ἐκ τῶν τῶν σάμεν, τοῦ πολυ-
φροντίδα. ὑπὸ δὲ τῶν φροντίδων καὶ θεωρητικῶν. ὁ δὲ φησὶ

ἢ τῶ σῶμι κτ. τὴν ἐξ ἐν γλῶσσῃ, καταπαύσαι ἐν τῷ ἀμελῶσαι
τῶν δὲ θεῶν. ὁ δὲ προηλθὼς ὁ ἐπὶ τῶ σῶμι, μέχρ' ἐν,
κατέχευται προκρίνας τοῦ πονήναι ὑπὲρ αὐτοῦ. ἢ πῶς ἐν τῇ
ἐλευθερίᾳ, τὸ δουλοῦναι παύειν. ἢ κτ. αὐτοῖσι μὲν, οὐτὲρ
αὐτοῦ μετὰ τῶν καὶ ὡς τῶν προηλθόντων. κατέχευται δὲ, ὅτι ἐκ
ὑπὲρ αὐτοῦ ναιμουλόμενος. ἐχθρὸς δὲ ἐστὶ τὸ σῶμα ὡς ἐπὶ
νέκρωτον. ὡς σῶμα γὰρ πρὸς τὰ κλῆσις. καὶ
φίλος ἐστὶ θυλὸς κτ. τὴν αὐτὴν ἐννοίαν. ὡς τὸ σῶμα γὰρ ἐστὶ
ἀποτέλεισθαι. οὐ γὰρ μὲν, ἐν τῷ σῶμα γὰρ, πρὸς τὰ κλῆσις.
ἀποτέλεισθαι δὲ, ἐν τῷ ἐπαίσις. ὁ περφομεύμαι ὡς
ἐπαίσις μὲν, τοῦτο περὶ πῶς σῶμα γὰρ. πρὶν τὴν ἐπι
αὐτοῦ πλῆξαι, φέρειται τοῦτο. ἐπερ φέρεισθαι. Τελείως
αὐτοῦ διέσθαι. ἐχθρὸν γὰρ διὰ τὴν ἐπιμουλὴν τὴν ἀποτέ
λεισθαι. **Τ**ίς ἐπερὶ μετὰ θεῶν. ἐλπίς ἐστι.
Τίς ἐστὶ φησὶν ἢ περὶ τὴν ἐμὴν οὐκ ἐστὶν ἀποτέλεισθαι τοῦτο. ἐπὶ
τὸ κατὰ τὴν ἀπόρρητον; ἢ τὰ χαίρει παρὰ μοῖραν μὲν τοῦτο
γεγονάκεν διὰ τὸ τοῦτο τοῦ ἡναι ἢ μὲν λόγος ἐν τῷ θῶ πρὸ
ὑφ' ἐστὶν. ἐρῶσθαι δὲ ἀνῶτεν, διότι τοῦ κατὰ τὸν ἐπὶ κλῆσις.
λόγος τοῦ ἐν τῷ θῶ πρὸν τῷ, κενὴ μὲν δ. μουλταῖς μὲν
ἴνα μὲν παρὲς μὲν διὰ τὸν ἀξίαν τῆς τυχῆς, καταφρονῶν
αὐτοῦ. πάλιν οὖν τὰς τῶ σῶμι, πρὸς αὐτοῦ κλῆσις. ἢ μοῖρα
θῶ λογόμεθα, κατὰ οὐσίαν τῆς ἐν ἐκείνῳ αὐτοῦ. ὁ τοῦτο δὲ
λόγος. πᾶς γὰρ ἄνθρωπος αὐτοῦ κατὰ τὸν ἡναι μετὰ χ. ἀναμ
φρῆσις. θῶ μετὰ χτῆς οὐ ἐπὶ τῶν ἀρετῶν. ἢ πάλιν μοῖρα
θῶ σῶμα, ὡς οὐκ ἐστὶν τοῦ, διὰ τὸν οὐκ ἐπὶ τῆς τυχῆς. οὐ γὰρ
γὰρ θῶ, αἶνος ἐστὶ φησὶν. ναι μὲν, καὶ τὸ ἀρχὴν. κατὰ
καὶ κατὰ τὸν κατὰ λογόμεθα περὶ τὴν θῶ. κατὰ τὸ ἀνῶτεν
ἐλπίς, οὐ τῶν οὐ. ὅτι ἂν ἐν τῇ τυχῇ, οὐκ ἐπὶ τὸν γετόν ἐν
ὡς περὶ τῶν ἡναι. ἀλλὰ ὡς περὶ τοῦ πλῶσαν τῷ ἐν ὅρ

σπαρῶν καὶ τυχῶν. μὴ τὸ φύλῃ τοῖς λελοικημένοις. ἀλλὰ τὸ ἴ-
εῖν αὐτοὺς θελοῦν θεοφιλῶς. C κοινῶς οὖτως. τοῖς μὲν ἄλλοις

Iνα φησὶν. ὡς ἐν τῇ συνμορφῇ τῶν λελοικημένων ὁσπερ ἐστίν.
οὐ τὰς ἐξέτασιν. ὅτι οἱ μὲν ἄλλως διέτιχοντες. ἐν μόνον
ἐχουσὶν ἀφρονῶν. τὴν ἀπορίαν. ἢ τὰ μὲν ἀλλοτρίως χεῖνος μαρ-
τὴν πόρος. ὡς αἰνοῦντες τὰ τοῦ. ἀνὰ τὴν πορνὴν καὶ ἡττάται
τὰ ἀνθρώπων. ἢ οἱ ἄλλοι οὐκ ἐκείνους. ἢ κοινῶς μετα-
τὰ προφῆται περὶ τρεῖς πούλα. καὶ ἀπὸ τῶν χοντρίων τὰ τὴν ὁδὸν
ἡς τοῖς μὲν χοντρίων. οἱ δὲ λελοικημένοι, ἀπορῶσιν μὲν οὐχ-
ἢ τὸν τῶν ἄλλων πένυ. ἀλλὰ καὶ πλέον. ὅσον, οὐδ' ὅσον πορνῇ
ἀνὰ τὴν κοινὴν θῶν αὐτοῖς ἡς τὰ ἀνθρώπων. ὅταν μὴ τί-
τὴν ἀνθρώπων. ὅτι καὶ τὴν ἑλπίαν. μὴ τε μὲν τοῖς γενέσθαι δυναμῶς
διὰ τὸ περὶ κεκόφθαι τὰ σάρκα, ἐξ ἡμέρας πάλιν ἰσχυρῶς
τῶν περὶ τὸ ζῆν ἐπιτηδεύει. τὸ δὲ λυπηρὸν, ὅτι ὅσον ὁ
χεῖνος ὁρῶσιν, ἐπιταθῆναι μάλλον περὶ τοῦ τὴν ἀδελφῆ.
διὰ τὸ πένυ οὐκ ἀφρονῶν. ἐλπίδα δὲ ὡς, οὐδεμίαν
ἐχουσὶν, ἵνα μὴ τὸν παρρησιάζονται. ἡ γὰρ ἐλπίς τοῖς ἀπύ-
χουσι φάρμακον λυπηρῶν. μετὰ δὲ τὴν πένυ, ἐχουσι καὶ
ἀλλοτρίως ἑλπίαν. τὴν ἀπορίαν τὴν μαρτυρίαν. καὶ οἱ πολλοὶ
τοῖς χεῖρος. ἡς κατὰ τὴν προβάλλονται. ἐν ἡμέρας οἱ δὲ
ἐκείνους λελοικημένοι. καὶ τῇ. ὅτι καὶ ἀπὸ τρεῖς πούλα
αὐτοῖς οἱ πλείονες. καὶ οὐδὲ ὅσον δέλουσιν, ἀλλὰ φάρμακον.
ὅτι καὶ πικρὸν αὐτοῖς ὅταν αἰθῶν. ὅτι διὰ τὴν συνμορφῶν οὐκ
λεοῦνται. ἀλλὰ μάλλον κίσθονται. ἐν ἡμέρας οἱ δὲ
ἐκείνους ἀφρονῶν πένυ τοῦ τῶν δεσφῶν. πένυ καὶ πένυ
αὐτὴν τὴν φῶσιν ἀφρονῶν. καὶ οὐκ ἀπὸ τρεῖς πούλα.
παρρησιάζονται. καὶ οἱ πολλοὶ πένυ τῶν φῶν. καὶ οἱ πολλοὶ
κρῶσι. καὶ οἱ οὐκ ἔστιν τὸ πάθος ὅσον. παρρησιάζονται
ὡς, ὅτι οἱ πολλοὶ, καὶ οἱ οὐκ ἔστιν τὸν ἑλπίαν. καὶ

παρὰ τοῦ τῆς Γνωτῆς τῆς ἐκείνου. ἵνα ἐν τῷ θαλάμῳ
σάν, τὰ ἐξ ἡσέδακρυ αὐφύγῃ. πρὸς ἡται τῶς

ὁ φθάλμοις ἡμῶν θάμα. καὶ τὰ ἐξ ἡς :

Εἶδον θάμα δακρυ πᾶρες. οὐ καὶ μὲς μαρτύρες. πρὸς ἡται
κτῆσι τοῦ οὐδὲ τῶν παρὸν, ἀνοικαθάρσι ἀλμοδύνῃς,
περίηρημένοι χεῖρες. ἡρωτικῆς ἀσμένους τοῦ ὄμα. μάλ
λὰ οὐκ ἐπᾶνοι. ἀλλὰ τῶν ποτὲ ἀνῶν, ἀθλαλήτανα.
σύμμοχλινῶν καὶ γνωρίσμι, ἡσὶ πῆλ θῆναι δεόμεν. οὐ
τὰρ ἔχουσιν ἀπὸ τῶν τῆς φύσεως χαρημάτων ἐπὶ τῶν ὁσῶν.
ἀνοικαθάρσι τῶν παρὸν ἐκείνοις μισῶν, ἀπαισιν τῶν θῆν
τῶν ὑποθέσιν ἐχόντες. ἕως τὰρ ἀνέκαστα ἡλέπασιν, καὶ
τὰς τοῦ θῆναι ἐχουσιν ἀφορμας. ἀπορῶντες ὅτι καὶ
μαλμόνδρυν. α τὰ μὲν ἐπὶ τὸν ταῦτα ὁσῶν, ἡ τὰ ληπά
μονα. ὅτι ἐκείνῃς τὰ τῶν νεκρῶν δύσχευσιν. ἡ ὅτι ὁ
τῶν ἀλῆστων αὐτῶν προσαφίρηνται. καὶ ὁ μὲν ἀπὸ τῆς
παρῶν, μίμνησκε θαι τῶν κακοχουμένων καὶ αὐτοῖς ἰόντ
ἐν σελμι. ἐμὲς δὲ πελαθόμεθα ὅτι σὰρκεσὶ σμαῖ. ἡ
ὅτι καὶ ὁ φθάλμιος ἀπὸ τῶν ὁσῶν τῆς ταπνῶσεως περίηρη.
καὶ τοσούτον ἀπὸ τῶν ὁσῶν τῶν ὁσῶν τῶν ὁσῶν τῶν ὁσῶν
ἐμπεσόντας. ὥστε καὶ ἀσφάλεια τῶν ἡμῶν σελμι τῶν
νομίζομεν, τὸ φεύγειν αὐτοῖς καὶ μὴ πᾶσι αἰζῆν. ὥς μὲν
οὐδὲ τὰ αὐτὸν αὐτοῖς ἀεὶ ἀναπνῆν ἀνεχόμεθα.

Τί πρὸς τῆς ὁσῶν. ἡ πῆρς, ἡ τὰ ἐξ ἡς :

Εσκέληθη φθάλμιος τοῖς ἀλμοδύνῃς, καὶ αὐτὴ ἡ φύσις. τοῦτ
τὰ φύσιν καὶ τοῦ πρὸς καὶ τῆς μὲς ἀσφάλεια. ἀπελευντὰρ ὁ
πρὸς τὸν ἰόν. τὸ μὲν, ἐκὼν δὲ τῆς ἀσφάλειας τοῦ τῶν ὁσῶν. τὸ δὲ
τὸ ἡμῶν μὲν ἀπὸ τῶν φύσιν. καὶ ἡ μὲν ἀνακαλεῖται τὸ
σπιδόν. ὥς τὸ μὲν λέγουσιν ἀλμοδύνῃς. ὅπερ ἐξ ὅσων,
ὅρεσι καὶ κρῦμνοῖς ἐθρεταμν, ὥς τε τοῖς οὐδὲ θῆναι. ὥς αὖτε

εἰς αὐτὸν ὁ ἀρχὸς πορεύσῃ τῷ ὕδατι, ἀπενερύχοντι τὸ ὕδωρ
 διὰ τοῦ ἀνδρὸς. ἐπὶ παρ' ὁ δὲ οὐκ οἶσιν μίαν σελίδα αὐτοῦ
 ἀπολαύνομεν. πάλιν δὲ καὶ θοῦ δὲ μίαν αὐτοῦ θραύσαν
 ἐπινοοῦμεν, ὥς ἡ μάστις ἔχεται αὐτοῖς ἀνὰ μαζοῖς. διὰ τὴν
 κτ' ἅπας αἰσθάνεται τοῖς τοῖς. ὅμοιοι καὶ ἀποροί, ὡς περὶ τὴν
 θαυμαστοὶ ποιοῖ τὰς πολυτέλειαι ἀφ' ἧς, τοῖς σὺν τοῦ εἰς
 ἐπὶ δὴν ὁμοιοῖ. ποια ταῖς πορεύσῃ μελῶδεσσι. ἐφρευρεταῖ
 σὺν θροῦν δὴν μελῶδεσσι, διὰ τὴν δὲ καὶ κακῶν, τὴν σκηνὴν πλη-
 ραῖας. πᾶσαν τὴν νόσον ἀνδρὶ καὶ τῇ ἐπὶ τὴν νόσον. τῶν
 χρημάτων τῶν διὰ τὴν ὥσιν ἀνδρὶ δέοντες. ἐκ δὲ καὶ διὰ τὴν
 ἀπορίαν, ὑποστρεφόμενοι. καὶ δὲ αὐτὸν γὰρ ἔκαστος ἀνδρὶ
 ἔρρημα τῶν ἐπὶ τὴν νόσον. τοῖς ἀνδρὶ μελῶδεσσι, ἀντὶ τῶν
 λαπὼν τῶν χροῖας. καὶ αὐτὸν ὁμοιοῖ τὸ ἀνδρὶ διὰ τὴν
 σὺν πορεύσῃ. καὶ ὡς περὶ τὴν ὥσιν ἀνδρὶ δέοντες. ἐκ δὲ καὶ διὰ τὴν
 αὐτοῦ ὥσιν ἀνδρὶ δέοντες ἐν τῷ ἀνδρὶ, μονοτονίᾳ λέγουσι
 τοῖς ὥσιν, πᾶσι τε ἐπὶ τὴν μάστις. καὶ τοῖς κακῶν, καὶ τῶν καλῶν
 ἡ μάστις. ἐπὶ τῶν καλῶν δέοντες πρὸ τῶν ἀνδρὶ δέοντες. τὴν
 ἀλλοτρίαν τὴν ἀνδρὶ, ὡς περὶ τὴν. πάντες δὲ, τὴν ἀνδρὶ
 ἐλαφρῶς, τὰ παρὰ τὴν ἀνδρὶ δέοντες. οἱ γὰρ περὶ
 ὡς δὴν ἀνδρὶ καὶ τὴν ἀνδρὶ. διὰ τὸν ἀνδρὶ τὴν ὥσιν ἀνδρὶ, καὶ
 ἐπὶ τὴν πᾶσι τὴν ἀνδρὶ δέοντες. οἱ ὡς ἀνδρὶ δέοντες, καὶ
 τῶν ἀνδρὶ τὴν ἀνδρὶ, διὸν πρὸ τὴν ἀνδρὶ τὰς πολυτέλειαι σὺν πορεύσῃ
 ἐπὶ τὴν ἀνδρὶ τὴν ἀνδρὶ.

Τὶς οὐκ ἐκ τῆς κατὰ τὴν τοῖς ὥσιν ἀνδρὶ δέοντες
 τὴν ἀνδρὶ δέοντες, καὶ τὴν ἀνδρὶ δέοντες. ἐπὶ τὴν ἀνδρὶ δέοντες
 σὺν τὴν ἀνδρὶ δέοντες. οἱ γὰρ, καὶ τὴν ἀνδρὶ δέοντες. οἱ γὰρ
 καὶ τὴν ἀνδρὶ δέοντες. ἀλλὰ τὴν ἀνδρὶ καὶ τὴν ἀνδρὶ δέοντες
 τὴν ἀνδρὶ δέοντες. τὸ μὲν ἀνδρὶ δέοντες, ὡς περὶ τὴν
 ὡς περὶ τὴν καὶ καὶ τὴν ἀνδρὶ δέοντες. ἐπὶ τὴν ἀνδρὶ δέοντες
 σὺν τὴν ἀνδρὶ δέοντες. τὸ ἀνδρὶ δέοντες, ὡς περὶ τὴν

ἀλλήλοισι μίτον τῷ· τὸν ποικροῖ τῷ κοινῷ σώματι τοῖς ἐχθροῖς.
 διὰ τοῦτο ἡμεῖς τὸν σὺν φθορᾷ· ἐλθόντων τοῖς ἐχθροῖς τοῖς
 ἡμεῖς, χρεὼς ἡμεῖς τοῖς ἀσθενέσιν πρὸς τὴν· ὅδε ὁ αὐτὸς υἱὸς τοῦ σώματος
 ἀπολύμνωσας, ἐν ἐκείνῳ τῷ πάθει δὲ δέχε· περὶ τῶν αὐτῶν
 πολλοὶ· σωματικῶς τε μὲν, ἀλλὰ πρὸς σωμα· οἱ δὲ, κυρίως
 πρὸς τοὺς ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων, ἐκ τῶν ἰσχυρῶν καὶ συμπατοῦμενοι,
 ἡμεῖς τὸν πρὸς σωματὶ αὐτῶν ἐκτελεστέον· ἀντιχρὶ τοῖς
 ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἀδελφοῖς ἐκτελεστέον, ὅδε ὁ υἱὸς αὐτῶν·
 ἴσως δὲ ἡμεῖς τὰ αὐτῶν ἐκτελεστέον ἐκτελεστέον ἐν τῇ
 παρὰ τοῦ ἐξ ὀφρῆ, καὶ ὑμεῖς τοῖς ἐξ ὀφρῆ τοῖς θνήσκουσιν παρὰ
 σὺν σώματι· λέγει δὲ τούτο ὅτι μὴ σὺν καὶ ὑμεῖς θνήσκον· διότι
 οὐδὲ πᾶσι πᾶσι καὶ ὑμεῖς ἀνάστα· ὅτι ἐν τῷ περὶ τὴν πικρὰν ἐκκρίσιν
 καὶ δακρύων, πρὸς τὸν ἐκτελεστέον τὸν ἐκτελεστέον, ἐκτελεστέον·

[illegible]

[illegible]

τῆς τέχνης ἡδύομασι, καὶ παρρησίαις. ἀγωνίζεσθαι τὴν
σοφίαν καὶ λόγῳ θεωρεῖσθαι τὴν τοιούτην. τὴν δὲ τέχνην,
ἀρετὴν παρρησίαν. τὴν δὲ λαλοῦσαν, μόνον γὰρ ὡς πονοῦν οὐκ
ἐχρήσατο. ἀλλὰ μετὰ τὸ κινῶν, τοῦ θεωρεῖσθαι τὸν
ἐπὶ λαλοῦντα, τὸ φορτίον. μαρτυρεῖται γὰρ παρρησίαν, ἵνα
τὴν τέχνην μαρτυρῇ, τὸ ἀρχέαιον. αὐτὴ γὰρ, ἵνα τοῦ πρῶτου πλά-
τῳ μαρτυρῇ καὶ ἀπὸ πλάτῳ. τὴν δὲ τέχνην, ὡς ἀπὸ τοῦ πλάτῳ
οὐδὲ ποτε λήθουσαν. λαμπαίουσαν σφύρον, καὶ ἀνέχου-
σα πλῆθος ἀνομήν. τὴν δὲ τέχνην. πολλῶν γὰρ ἐκαστοῦ
τὴν μαρτυρίαν, παρρησίαν. τὰ δὲ παρρησίαν, ὡς ἀπὸ τοῦ
ἀλλὰ καὶ ἐκαστοῦ παρρησίαν, τοῦ φύλλου τὸ παρρησίαν
τέμενον. περὶ ἐκαστοῦ ἀπὸ. τὰ μαρτυρῇ τοιοῦτη καὶ
κοιλία τοῖς μαρτυρῇ. ὁ δὲ δὲ καὶ ταύτην καὶ ταύτην καὶ ταύτην
τοῦτέστιν, ἀρετὴν καὶ ἀνενεργήτων ποιήσας. πρὸς ἐν τῷ
κοινοῦ τῆς σωτηρίας. Γαστέρα δὲ νόσος, οὐ καὶ τὸ τὸ μόρον
ἀλλὰ τὴν γαστρίαν μαρτυρῇ. ἡ πρὸς ἐκαστὸν ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι.
καὶ τοῖς μὲν νοσοῦσι. πολλὰ δὲ ἐκαστὸν καὶ τὸς κοινὰ νοσοῦσι.
ἡ μὲν δὲ οἱ ἀκαταστάτους, καὶ ἐπὶ τὴν μέθην τοῖς νοσοῦσι
οἱ μὲν δὲ. καὶ ἄλλων μὲν νοσοῦν, ἀπὸ πεντομήνας ἀρετῶν.
ἀλλὰ δὲ, ὡς ἀπὸ δὲ σκεπνύμεν. καὶ ἐν ταῖς ἐκαστοῖς ἀρετῇς.
περὶ ἄλλου δὲ εἰλοσόφου μεν. μαρτυρῇ δὲ φιλανθρωπία.
ζημίαν δὲ κινεῖν οὐ μεν. ἀπὸ τοῖς ἐκαστοῖς μόνοις ἀρετῇς σκεπνύμεν.
μηδὲ παρρησίαν δὲ καὶ πάλιν τοῖς οἱ νοσοῦσι ἐκαστοῖς. οἱ ἀπὸ τῶν
τοῖς ἐκαστοῖς σκεπνύμεν καὶ ἐκαστοῖς ποιῶν. δὲ γὰρ μὲν
τὸν φρεσὶν ἡ νόμιζεσθαι. καὶ τὰς χρεῖς περὶ πότερος ἐκ
βλαπτικῶν. ὡς ἀπὸ δὲ ἀσχετοῖς, ἀπὸ τῶν νομοθετῶν.
καὶ οὐλοῖται γὰρ καὶ τῶν ὑποφασεῖ παθῶν. ἐπὶ δὲ οὐλος
μὲν γαστρί, ὅσας ἐκαστὴν. οὐλος δὲ τῶν ὑποφασεῖ, ὅσας
ἐκαστοῖς. **Τ**ί τῶν οὐλοῖται καὶ ἀδελφοί:

Οἱ μὲν λελαυμένοι φησὶ, καὶ σὺ μενοσούσι, νόσον αὐτοῦ
 καὶ διατοῦτο ἡλεημένον. ἡμεῖς δὲ, τί νόσον μετ' ἐμὴν
 χεῖρα νόσον καὶ ἐκούσιον. Τὴν καὶ αὖ· ἡ περὶ σήπαι τοῖς
 νοσήουσιν· ὥστε, ἡ θελονμένων ἀπολαλῆναι κατεύχεται
 ἡ πᾶν· ὅτι μεδνός ἀπολαλῶσιν τὴν χεῖρα· ἡ μὲν τοῖς
 χεῖρας οὐκ αὐτῶν μεταδοί. ἀλλ' ἵνα φύγῃ τὸ φοβηθῆναι, καὶ ἔ-
 μαυτοῦ τοῦτο εὐχόμεναι. ἔπαρσιν μὲν τῶν ἡ πᾶν ἀπορρίψαι
 καὶ τὴν ἐν τοῖς· ὑπερσάρφιν οὐκ ἔχεις πᾶσι καὶ
 ἀσὶ πᾶσι καὶ δεῦρ' ἀπολαλῶσιν. ἀρῶ τοὺς αὐτοὺς.
 ἀπολαλῶ δὲ τίς τῶν χεῖρας. ἔπαρσιν τοῖς ἐν τοῖς αὐτοῦ. τῶν
 δὲ, ἡ πρὸς τὴν πᾶν ἐκέρχεται, ἀλλ' αὖτ' παλαίῃ καὶ οὐκ
 καὶ ἐν τῇ πρὸς τοῦ ἀνυπόστομον, ὡς ὑπομνηστικὰ θελ-
 κόμενος. καὶ ἡ πᾶν μετὰ τοῦ αὐτοῦ. πᾶν ἡ ἡμῶν ἐκέρχεται
 ἡ τοῦ μαυτοῦ καὶ ἡ, ἵνα ἡν ἡν δὴ σω. ἡ ἐκέρχεται πᾶν πρὸς μετὰ
 ἵνα ἡν μόνον ἐκέρχεται· οὐ μὲν ἐκέρχεται τὰ ὄντα, ἵνα
 πρὸς μετὰ τὸν δὲ, πρὸς μετὰ τὴν πᾶν ἡν ἀσφαλῆ.
 καὶ ἀσφαλῆ μετὰ ἐκέρχεται. ἀλλ' αὖτ' τοῦ αὐτοῦ καὶ πρὸς
 τὰ ὄντα ἡν, καὶ διὰ τοῦ μεταδοῦναι τοῖς μετὰ ἐκέρχεται. πᾶν
 δὲ αὖτ' μετὰ ἀμυν κατὰ ἐκέρχεται, ἐκέρχεται καὶ ἐκέρχεται.
 καὶ ἐκέρχεται αὖτ' ἐκέρχεται μόνον ἀσφαλῆ, ἀλλ' αὖτ' ἀσφαλῆ
 φησὶν. καὶ αὖτ' πρὸς μετὰ, τὰ ἀσφαλῆ ἡ ἡ κλαστικῶν. ἔ-
 ὑποκαὶ σῶντος ἀνέμου καὶ λαλῶν, τὰ γε ἀσφαλῆ μετὰ
 φησὶν, ἵνα μετὰ ἀπολαλῶσιν τοῦ πόνου μου. ἡ δὲ τὸν πόνου
 ἐκέρχεται μὲν ἐκέρχεται, οὐκ ἐκέρχεται ἐκέρχεται, ἐκέρχεται
 ἐκέρχεται φησὶν τοῖς πᾶν τὰς ἐκέρχεται μετὰ ἀσφαλῆ.
 ἡ τῶν ἐκέρχεται πρὸς τοῦ, καὶ ὑπερὶ τὴν χεῖρα πόνου. ἀλλ' αὖτ'
 δὲ ἐκέρχεται τοῖς πᾶν τὰς ἐκέρχεται. ἀλλ' αὖτ' ἐκέρχεται μετὰ
 ἡ τῶν ἐκέρχεται. τοῖς ἐκέρχεται καὶ τὴν μετὰ ἀσφαλῆ τῶν ἐκέρχεται,
 ἀπολαλῶμεν. ἀφ' ὧν τὰ τῶν ἐκέρχεται, τὴν ἐκέρχεται πᾶν τοῦ

ρ,
 παρὸν

ὅσον φρονίσμεν ἡμεῖς. ἐλάττω.

Οὐδὲ τοὺς **φ**ημι πᾶσι μὲν διπλῶν, καλλὼν δὲ τὴν φηδωλίαν· οὐ
 λογιστέον δὲ ἀντίνα παρὰ καὶ ἐπὶ ταῖς ἰσθμῶν συνκροσῶν,
 ταῖς μέτερον καλῶς διανομήσμεν· οὐδὲν ἀρ' ἰνὸν ἀνὴν
 μέλει τέλοισιν ἰσομοιον. ἀλλὰ κ' ἡμεῖς τίς τῶν περὶ τὴν
 περὶ τὴν **χ**α. ἀλλὰ τὸ δὲ ἡμῶν ἀνὰ κ' ἰσθμῶν ἐκπαρθεῖν. οὐ
 οὐτε τοῦδε πρὸς τὴν ἐπὶ τὴν μὴν, οὐτε τοῦδε ἐπὶ **χ**α. ἀλλὰ
 τὴν ἐπὶ τὴν ἰσθμῶν μέντοι καὶ τὴν ἐπὶ τὴν **χ**α. τὴν ἐπὶ τὴν **χ**α.
 ἵνα μὴ πᾶσι μὲν τοῖς παρὸν σὺν ἀνὰ κ' ἰσθμῶν. ἀλλὰ τοῖς
 μέλλουσιν ὡς ἐπὶ πρὸς τὴν **χ**α. ἡ δὲ δὲ ἐπὶ τὴν περὶ τὴν
 τοῖς ἐπὶ τὴν **χ**α, τὴν ἐπὶ τὴν ἰσθμῶν μέντοι καὶ τὴν ἐπὶ τὴν **χ**α.
 ἐπὶ τὴν ἰσθμῶν σὺν περὶ τὴν **χ**α. ἐν μὲν, τὸ μὴ δὲ ἐπὶ τὴν ἰσθμῶν
 σὺν τὴν ἐπὶ τὴν **χ**α καὶ τοῖς ἐπὶ τὴν ἰσθμῶν **χ**α τοῖς ἐπὶ τὴν ἰσθμῶν
 ἀνὰ κ' ἰσθμῶν. δὲ οὐτερον δὲ, τὸ παρὸν καὶ ἀνὰ κ' ἰσθμῶν
 περὶ τὴν **χ**α, ὅτε δὲ ἐπὶ τὴν ἰσθμῶν. οὐδὲν δὲ ἀνὰ κ' ἰσθμῶν τοῦτο παρὸν
 ἀλλὰ οὐδὲ ἀνὰ κ' ἰσθμῶν. τὴν ἐπὶ τὴν ἰσθμῶν καὶ τὴν ἐπὶ τὴν ἰσθμῶν
 παρὸν τὴν ἐπὶ τὴν ἰσθμῶν τὴν ἐπὶ τὴν ἰσθμῶν καὶ τὴν ἐπὶ τὴν ἰσθμῶν
 ἡμῶν. διὸ τὴν ἐπὶ τὴν ἰσθμῶν τοῖς ἐπὶ τὴν ἰσθμῶν καὶ τὴν ἐπὶ τὴν ἰσθμῶν
 ὅτε ἡμῶν ἐπὶ τὴν ἰσθμῶν.

[illegible]

τοῦτο καλῶς διοικονομηθῆναι. τῇ παύσει τοῦ ὑποπαραπομπῆς
 φησὶ παύσεια. τοῦ καλῶς εἶναι τοῦ ἐν ταῖς ἐξέτασι. ἀλλὰ
 θελόντων εἶναι. φάσκει. ἵνα τοῦτο εἰσέλθῃ ἐν τῇ μετάνοιᾳ. ὡς καὶ
 ἡ μόνη διγεγονότες. τοῦτέστι καὶ τὸν μονογενῆ τοῦ οὐ
 ἴου. ὁ δὲ ἀντιθέσθαι τὸν πατέρα. καὶ τὸν αὐτοῦ ἡγόρασε
 πατέρα τοῦ ἀρχαίου. ὅταν γὰρ φησὶν ἡμεῖς. πατέρα ἡμεῶν
 πατέρα μανθῶ. ἡμεῖς γὰρ ἡμεῖς ἡμεῖς ἐσθί. ὡς φησὶ ὁ θεός
 ἁπλοῦς. **Τ**ίς σοφός καὶ συνήσθη. ἵνα ἐκείνους:

Ρησὶν ὡς οὗ. τίς σοφός καὶ συνήσθη ταῦτα. τοῦτέστι τοῦ
 ἀειρήσθη τῇ τομῇ τοῦ ἡρώδου λόγου. τὰ μὲν περὶ, ὡς
 γεγραπὼν. ἡ τοῦ καλῶς τίς γε γεγραμμένον χρονοσύν.
 ἀλλ' οὐ φησὶ καὶ οὐδὲ ἀλλοθι. τὰ δὲ μέλλον, ὡς ἀνέστη.
 ὡς μακαριοὶ ἐστὶν ὁ τίς φάσκει καὶ φησὶν ὁ δὲ. τὸν
 ἵνα τοῦ οὐ οὐ, ἐκ τῆς οὐκ ἀντιθέσεως. ἐκ τῆς οὐκ ἀντιθέσεως
 καὶ ἀντιθέσεως. τὸν οὐ τῷ οὐ τῷ τῷ φησὶ παρὰ τὴν
 τὰ ἀντιθέσθαι τῷ παύσει. ἐκ νεκροῦ μανθῶς παρὰ τὰ
 κοσμήσει παρὰ τῷ ἐκ τῷ οὐκ ἀντιθέσθαι. ἀντιθέσθαι
 ζωοποιός διὰ τῶν ἀρ. τῶν. καὶ οὐκ ἀντιθέσθαι διὰ τῶν
 οὐκ ἀντιθέσθαι. καὶ παρὰ τὸν οὐκ ἀντιθέσθαι. ἵνα οὐκ ἀντιθέσθαι
 μικρὸν τι δὲ ἀντιθέσθαι ἐκ τῶν οὐκ ἀντιθέσθαι. καὶ τὸν οὐκ ἀντιθέσθαι
 γεγραμμένον. δὲ ἀντιθέσθαι ἐκ τῶν οὐκ ἀντιθέσθαι ἐκ τῶν οὐκ ἀντιθέσθαι.
 νοητοὶ δὲ δὲ ἀντιθέσθαι. ὁ δὲ ἀντιθέσθαι ἐκ τῶν οὐκ ἀντιθέσθαι.
 τῷ παρὰ τὸν οὐκ ἀντιθέσθαι. παρὰ τὸν οὐκ ἀντιθέσθαι.
 βίβλων ἡμεῖς. αὐτοὶ σου τῶν οὐκ ἀντιθέσθαι, καὶ οὐκ ἀντιθέσθαι
 αὐτοῦ, πέραν. ἐκ τῶν οὐκ ἀντιθέσθαι τοῦ οὐκ ἀντιθέσθαι. ὡς ἀρχὴ
 τῶν οὐκ ἀντιθέσθαι, ἢ τῶν οὐκ ἀντιθέσθαι. πέραν δὲ τῶν
 μανθῶ ὑποπαραπομπῆς, ἢ πορὰ καὶ τῶν οὐκ ἀντιθέσθαι. ὁ μανθῶ
 ἀντιθέσθαι τῶν οὐκ ἀντιθέσθαι. παρὰ τὸν οὐκ ἀντιθέσθαι ἡμεῖς
 ἀντιθέσθαι. ἵνα οὐκ ἀντιθέσθαι ὡς παρὰ τὸν οὐκ ἀντιθέσθαι. τοῦτέστι
 παρὰ τὸν οὐκ ἀντιθέσθαι.

ἵνα τὰ ῥήματα αὐτοῦ καὶ ἐν τῇ τελευτῇ. διηγεῖται τοῦ πρὸς
βίου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ αὐτῆς αἰῶνα. ἐπεὶ ἔδοξεν αὐτῷ
καρπυῖσιν τοῦ οἴνου καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐσθλαῖν θύσαν. δι-
ὰ δὲ τὸν τοῦ ῥήματος τινὸς μίσην τὴν τοῦ πατρὸς ἑβρίου
ἔδωκε μοῖαν αὐτῷ ἐσθλας μοῖαν δὲ τοῦ κυρίου. ἡ δὲ ἑβραϊστική
θῆναι τοῦ. ἢ πᾶσα ἡ μὲν ἀπόλαυσις περὶ εἴσεται. μίχαι
δὲ ἀπὸ τῶν κατὰ τῶν χαμαὶ οὐρανῶν καὶ δοκῶν ἑβραίων
διηγουμένων. φησὶν. ἐπίστατε δὲ σὶν αἰωνίοις. ταῦτα εἰ,
τοῖς ἐπὶ τῶν αἰώνων. ταῦτα ἀπόρρητα. διὰ τοῦτο, ἐπὶ
ἀσφαλτον. καὶ νῦν δὲ, διὰ τὸ αἰεδόν. διὰ τὸ δὲ μίσην
ἐκείνοις κελεύει, διότι φησὶν. οὐκ ἐστὶν αὐτῇ ἀνάπαυσις, ἢ
ἐν τῷ πατρὶ τὴν δὲ λαὸν βίω. συμφωνῶ δὲ τὰ τοῦ μίχαιου,
τοῖς τοῦ χυλίσοντος. ἐγὼ εἶπα ἑβραίων ἐν τῷ. διὰ τοῦτο
Γαβριὴλ θοῦν θῆκε, ἵνα ἀνῶθῃ τὸν περὶ ἡμέρας. ἔλας
αὐτῷ ἡσυχία. **Τ**οιγαρὶν, ἀκολουθεῖται ἡ διήγησις.
Επὶ φησὶν ὁ ἑβραϊστὴς, ἑβραίων ἐν τῷ. ἀπεύδωμεν
ἐπερρωμένοι ἀκολουθεῖται αὐτῷ. ἐπὶ τῷ περὶ ἡλ-
οῦ οὐκ ἐστὶν ἐν τῷ αἰωνίοις, ἐν τῷ σωμάτων ἐκείνων.
σαν τῷ μὲν δὲ δόντις ἀποδῶμεν, ἢ ἐπὶ δῶμεν τὰ τοῦ. ὡς
τοῦτο μόνον ἡ δὲ αὐτῶν. ὅτι αὐτῶν ἐπὶ τῶν τυχόντων ἡ μὲν
ἀνδραδῶμεν. τί γὰρ δὲ θύσαν ἐβραϊστικῶς καὶ ἡ πᾶσα
καὶ καὶ ἐν μεταμορφώσε. ὅτι οὐκ ἐβραϊστικῶς μεταμορφώ-
καὶ ἐπὶ τῶν τινὸν τὴν ἀσφατον ἡσυχίαν. ἀλλὰ μὲν ἡσυχίαν
ἀσφατον ἀσφατον ἐν τῷ πᾶσι. ἐπὶ τῶν πᾶσι
ἰσχυρῶν. ἀρπάζον τὴν ἀπὸ πυρὸς τῆς ἐν ταῖς φλῆται
τῶν παθῶν. μάλλον δὲ, τῆς πᾶν τῷ δαπανώσεως φθορῆς.
ὡς περὶ φλόξ τὴν ἀματὰ πρὸς ὕλην. δόμιον τοῖς πα-
ρῶν τοῖς οὐαῖς, σολομωνοῖς δὲ κελεύει. ὅτι μὲν λέει,
τὸν πατρὸς βίον, ὡς διὰ τῆς ἐκδομαδὸς αἰεθροῦμεν. καὶ

καὶ ταύτην αἰθεροῦ θεμέειον. οὐτω δὲ τοῖς μέλλουσιν, ὡς
 μετα τοῦ παρόντος. μετα τὰς τοῖς παλαιῶν, ὅθεν τῶν μετὰ
 ἀέροι πλοῦτος. ἔτι δὲ δὲ διανεμομένους τοῖς ὑπὸ δέσιν.
 καὶ οὐδὲ ποτε νικῶντας τὰς οὐρανίας, καὶ τοῦ θύδωρε αἰ
 ἐρεῖα ἰσχυρῶς. καὶ πᾶν τὸ δῶσθε τὰ ὄντα. ἐπεὶ οὐ σῶσαι αὐτὸν
 ὁρῶντες. καὶ γὰρ (ὡς) τὰς τῶν θῶν, οὐκ ἔδωκεν, ἀλλὰ
 μεμνημένοι. λαμβανόμενα τῶν τοῦ θῶν δαίνεσθαι αὐτοῦ,
 ὁ δὲ τοῦ αὐτοῦ τῶν θῶν. ὡς πρὸς οὐρανίας τὰς τῶν θῶν
 ὑπερβαίνειν οὐκ ἔστιν ὑποχρεοῦσθαι. ὁ ἀντὶ τῶν περὶ τῶν
 τοῦ οὐρανοῦ ὁρῶντες. ὡς τοῦ οὐρανοῦ περὶ τῶν μετὰ τὸν
 κατὰ λαμβανόμενα. οὐδὲ ἐστὶν ὡς μετὰ τοῦ αὐτοῦ
 τῶν οὐρανίας. ἀλλὰ γὰρ αὐτὸ τοῦ οὐρανοῦ ὑποχρεοῦται. οὕτως
 οὐδὲ ἡμεῖς δύναντες μετὰ νικῶν (ὡς) θῶντες δὲ δοκεῖν. ἀλλὰ
 μολχεταὶ ὅς κριθῆναι καὶ λόγον ποιῆσαι, οὐδὲν εὐερέσει
 ἰδίον τοῦ αὐτοῦ. τίς γὰρ οὐκ ἐστὶν τῶν καὶ πᾶν τὰ ἐν αὐτῇ.
 τίς ἐκτίσει τὸ σῶμα. τίς τὴν τεχνὴν σῶσει. τίς τὴν νίκην
 ἐχέει ὁ αὐτός. ἵνα ἐπὶ τῶν δικαιοδοσῶν. ἢ οἱ οὐκ ἔχοντες
 πᾶν τὰς κατὰ λαμβανόμενα, ἐχέει καὶ τὸ αὐτὸ τὸ ἔχοντες.
 Γνωθὶ πρὸς τὴν σοὶ τὸ ἔχοντες. ὡς τὰ ἐξ ἡμῶν. ἢ οὐκ ἔχοντες.
 Γνωθὶ ὡς αὐτὸ πρὸς τὴν ἐχέει τὸ ἐλπίσιν τὰ μέγιστα. ἢ τοῦ αὐτοῦ
 θεωρεῖται. ὡς τὸ μετὰ νικῶντες. τὸ δὲ ὑπερβαίνειν πᾶν.
 καὶ πομέντες ἀντὶ τῶν, ἀλλὰ ὅς πρὸς τὴν αὐτῶν. τὸ τε γὰρ
 πρὸς τὸ πρὸς τῶν. καὶ τὸ μετὰ νικῶντες ὅς θῶν, καὶ τῶν
 ἐφ' ἡμῶν τῶν φησὶ ἀπὸ, αὐτὸ γὰρ φησὶ ὅτι πᾶν, οὐ μὴν
 τῶν πᾶν ἡμῶν, ὅτι σῶμα ἡμῶν. ἢ δὲ τὸ καὶ αὐτὸ ἡμῶν.
 καὶ ἡμῶν μοι μετὰ θῶν. οὐ μὴν ἐνόμοι μετὰ θῶν. πρὸς τὴν
 τὰ μὴ καὶ καὶ ὁρῶμενα. τὸ καὶ τὸ οὐρανίας. ἢ οὐκ ἔχοντες.
 ἀπὸ τῶν. τὰ ἐν αὐτῶν καὶ καὶ τῶν τοῖς ἀλλοῖς πᾶσι.
 μὴ καὶ καὶ ἡμῶν πρὸς τὴν, ὡς αὐτὸ φησὶ ὅτι. ἢ οὐκ ἔχοντες.

λευκάνειν διὰ τὴν φύσιν αὐτῶν ὕστερον. καὶ ἵσμεν ἡν τῶν διὰ τὸν
 ἑνός. καὶ αὐτοὶ μὲν ἐβένχουσαν. καὶ οὐχ ὅσον καὶ νουσαν
 διὰ τὸ τοῦ κατ' ἄνθρωπον πρὸς τὰ μα. τίς οὖν ἐδωκε καὶ τὴν
 λόγον προφορῇ. καὶ τὰ λοιπά. ἀποκρίθη. οἱ τῶν
 δὴ τῶν ὡς ἡν πρὸς χροῖον. ἡμεῖς δὲ τοσούτον ὑπὸ τὴν τρυφῇ
 ἀεθροῦ καὶ μὴν. ὡς τὰ πᾶσι καὶ τῶν πενήτων ἐβένχουσαν.
 καὶ τὴν μάστιγαν καὶ τὰς πύργους. ὡς αὐτοὶ ἡμεῖς ἐκείνην
 ἔχοντες. ὑπολαμψάνομεν καὶ τὴν φύσιν ἐκείνην καὶ τὸν
 ἔχειν. καὶ οἱ σὺν τῷ θεῷ τῷ αὐτῷ τοῦ ἡγῶν τας ὑπὲρ ἁνῶν.
 καὶ μὴν οὐκ ἔμελλος, ἀλλ' ἡμεῖς βλος τῆς γενέσεως γενέσθαι
 πρὸ τοῦ καὶ τὰ αὐτοῦ οἱ σὺν τῷ τοῦ ἡγῶν τας λέγουσαν.
 οἱ δὲ γένεσας ἡ σὺν τῷ τῶν τῶν ἐν ταῖς ἡμεῖς ἐκείναις.
 δὴ ἐκείνην καὶ, γένεσας τῶν ὀνόμασας. τοῖς σὺν τῷ ἡγῶν τας.
 οὐκ ἔμελλος, καὶ ἡμεῖς βλος τῶν ἡγῶν τας ὑπὲρ ἁνῶν.
 ὁ δὲ μὴν, καὶ ἡμεῖς βλος τῶν ἡγῶν τας ὑπὲρ ἁνῶν.
 νεκρῶν, ἡκοσμοῦ γενέσθαι διαλαμψάν. ὡς ἡμεῖς βλος
 ἐκείνην καὶ τῶν νεκρῶν, οὐκ ἔμελλος, ὡς ἡμεῖς βλος τῶν
 μὴν τῶν καὶ τῶν ἡγῶν τας. περὶ δὲ τοῦ ἐκείναις, ἡμεῖς βλος
 τῶν αὐτῶν τῶν, οὐ ἡμεῖς βλος, τοῖς ἡγῶν τας ὡς ἐκείνην.
 γενέσθαι καὶ οἱ τῶν παρὰ τὸν δὲ τῶν τῶν οἱ καὶ οἱ καὶ οἱ.
 καὶ ἡμεῖς βλος τῶν παρὰ τὸν δὲ τῶν τῶν οἱ καὶ οἱ καὶ οἱ.
 ἀλλ' ὡς καὶ τῶν ἐκείνην. ἐκείνην δὲ τῶν ἐκείνην, ἐκείνην
 τῶν αὐτῶν τῶν διατῶν. ἡν ὡς τῶν, ἡ καὶ τῶν οὐδὲ
 ἀπεδοῦν καὶ. ὡς τῶν οὐκ ἔμελλος, ὡς τῶν οὐκ ἔμελλος.
 τῶν αὐτῶν τῶν. **καὶ** καὶ μὴν ὡς τῶν οὐκ ἔμελλος.
 ἡ καὶ τῶν οὐκ ἔμελλος, καὶ ἡ καὶ τῶν οὐκ ἔμελλος.
 ἐκείνην καὶ τῶν οὐκ ἔμελλος, καὶ ἡ καὶ τῶν οὐκ ἔμελλος.
 διὰ τῶν οὐκ ἔμελλος, καὶ τῶν οὐκ ἔμελλος, καὶ τῶν οὐκ ἔμελλος.
 ἀποδοῦν καὶ. ὡς τῶν οὐκ ἔμελλος, καὶ τῶν οὐκ ἔμελλος.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

οὐδὲ γὰρ τοιοῦτος ἔτεχνον, διότι ἡ μακρὴ ἡχοῦ μεντοῦς λόγου
πλεονεχίαν κένου, οὐτε γὰρ ἐνταῦθα οἱ κοῦνται ἀτάκτως. διότι
τοῦ λόγου καὶ ταῦτα οὐκ οὐδὲν. πρὸς τοιαύτῃ, μηδὲν
ἄλλο τι εἶναι παρὰ τῷ λόγῳ τῷ ἡμῶν, καὶ ἡ μὲν οὐ παρὰ
ἡται. ἡ δὲ καὶ ἡμῶν πάντα δὲ λαβὴν, τοῦτο πρὸς τὸν
Γάρ ἐστιν, ἀπὸ τῶν συνήσεων. Ἄλλῃ πρὸς τὴν καὶ

ἡ νόνα λαμβάνου ἡμετέρου, ἐπὶ τὰ ἐξ ἡς:

Ως περ οἱ νοῖσι λίγιστον, δοκῶσι τὰ πάντῃ φέρεσθαι αὐτοῖς τοῦτο
πρὸς ἡμῶν. οὕτως καὶ οἱ περὶ βραχέων μεντοῦς τοῦτο δοκῶσι.
ἐπὶ τὰ δὲ πρὸς τῶν συμμετανοῶν λίγιστον, ὅσον αὐτοῖς
κοπίασαι ἐν τῇ, ὥς περ ἐν τῇ διατίσει φιλοπονίᾳ
τὴν ἀλγίστην. ἡ δὲ ἄλλοις ἐρῶνται σοφοτέρως. ἐπὶ δὲ
τὸ χαλκισμὸς τῆς μεντοῦς, οὐ πάντων ἐστίν. ἡ δὲ βίβλος
καθαράν οὐκ ἐστὶν ἡ πρὸς τὴν θείαν, ἐρῶνται ἀλλήλους,
ἐκ τῶν οἱ πρὸς τὸν τοιοῦτον πρὸς τὸν. καὶ διότι ἡχοῦ τοῦ λόγου,
ἀλλοτρίαν καὶ τὰ ἐνταῦθα τοῦ παντός. τοῦτο ἐστὶν ἀλλοτρίως φασὶ
παρὰ τὰ φέρεσθαι καὶ αὐτομάτως. καὶ τὰ ἡμῶν πρὸς τὰ φέρον,
διὰ πολλὰν θείαν ἢ σὴν ἄβροφι. δοκῶσι γὰρ ἄβροφι παρὰ
ἐαυτοῖς, ἀπὸ μὲν ἀνάβροφι ἀπὸ πάλαι. ἐνταῦθα οἱ μεν
ἐπὶ κουρι, πρὸς τὴν ὡς ἐπὶ τὴν γένεσθαι καὶ αὐτομάτως. ἀλλὰ
μερὴν τὴν καὶ ἀδοξίαν, ἐδοξμάτισαν. μηδὲ μὲν ἀπὸ τῶν
διὰ τῶν πρὸς τὴν ἡχοῦ. καὶ ὡς ἀνίσταται πρὸς τὴν ποιμαν
τὴν πρὸς τὴν αὐτῶν. πρὸς ἀπὸ τῶν αὐτοῖς μεντοῦς τὰ δόγματι.
οἱ δὲ γὰρ αὐτοῖς, τοῖς κένου μεντοῦς τῶν ἀπὸ τῶν πλεονεχίαν
ἐφύλασσον. μεντοῦς καὶ αὐτὸ τὸ πλεονεχίαν, ἀπὸ τῶν τῶν
ἀλλοτρίως διδοῦσι τὸν οὐδὲν καὶ ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν
καὶ κένου αὐτῶν τοῦ παντός κένου. οὐδὲ ἀπὸ τῶν
μεντοῦς ἐπὶ τῶν ἡχοῦ τὴν πρὸς τὴν ἀπὸ τῶν. τὰ δὲ καὶ τῶν
παντός, ἀπὸ τῶν οἱ ἡχοῦ καὶ ὡς ἐπὶ τὴν φέρον. ὡς ἐπὶ τῶν

Διαπλὴξ ἑστὶ νόσου καὶ ἡ γὰρ πλοῦτος ἐστὶ τῶν τοιούτων
 λεγόντων τὸ καὶ εἰσεργεῖν. ἄλλα διαλύουτ' ἀγνοοῦσιν αὐτῶν,
 ἵνα διαμάλωμεν πᾶν ὑπὲρ πάντ' ἄλλοτον, διὰ τὴν ἀσάχατίαν.
 τὸ γὰρ διαφύγει τὸν ἄνθρωπον, γυμνάζει τὸν πόθον αὐτῶν. τὸ δὲ
 ἐκ τοῦ πλοῦτος ἡ ληπολία, ὅσατα φέρει τὸν :

2 ια τοῦτο μὴ τοῦ γὰρ πᾶσαν θάμνωμαι ἐλπίς ἐστίν·
2 ια τοῦτο φησὶ μενοειδὲς λόγιστῶν ἐν ταῖς ῥήσεσιν, μὴ ἀπλῶς
τὰ δὲ λεγόμενα δεξιὰ θάμνωμαι. Τὰ δὲ ἀριστερὰ διαμνησκόμεναι.
ὁ μὲν μάθεται οὐκ ἐκ τῆς τοῦ γὰρ ἀλλὰ ἐκ τοῦ νόου τοῦ θεοῦ ὁ δὲ
καὶ τοῦ νοῦ τοῦ ἀνθρώπου, οὐκ ἐκ τοῦ σώματος ἀλλὰ ἐκ τῆς ἐλπίδος καὶ
τοῦ μὲν ἀνθρώπου τὴν ἐλπίδα τοῦ θεοῦ ἀνέχεται, μὴ πρὸς τὴν δεξιὰν καρδίαν
τοῦτο εἶναι μὴ ἐκ καρδίας τῆς ἑλπίδος τοῦ θεοῦ τοῦ πρόσθεν· μὴ δὲ
πλέον τοῦ ἐκ νόου, ὡς καὶ μῦθος τί τις τηρεῖ αὐτοῦ ὅσον ἀπὸ τοῦ

Ε

ἡμεῖς μὲν καὶ δια τοῦτο δοκῇ, ἐν ᾧ ἐξ ἑστί·
μοι φησὶν ἀνθρώποις δοκῇ ἢ πρὸς τοὺς θεομένους ἐξελθόντα· διὰ
τοὺς ποιοῦντες τοῦτο οὕτως ὑπολογισθέντας· ὅτι πᾶσι τοῖς
μὲν, παρὶ δὲ τὸ πᾶσι τοῖς· ἀλλοιοῖς δὲ, τὸ πᾶσι παρὰ τὴν
καὶ διὰ τὸ μὴ ἐν δίδοναι τῆς μεταίσις αὐτῶν λόγους ἵνα μὴ
ῥηθῶμεν νομοθετοῦσιν αὐτῶν καὶ αὐτῶν ἴν' ὁμοίᾳ· ὡς περ
Γὰρ διὰ τοῦ ἐλεγεῖν τὴν παρὶ δὲ ἐλεγεῖν πᾶσι μὲν, οὕτως
διὰ τοῦ ἀφελόντος τοῦ ἀφελόντος· πᾶσι τοῖς πᾶσι, ἴν' ὅτι
τῆς ἐλεγεῖν αὐτῶν ἐν τῇ, ἀφελόντος καὶ ἐν τῇ μὲν· πᾶσι
Γὰρ οἱ πᾶσι τοῖς, περὶ αὐτῶν καὶ περὶ αὐτῶν ἐν τῇ αὐτῶν, ἐν
ἀφελόντος πᾶσι τοῖς πᾶσι τοῖς ἀφελόντος· ἵνα διὰ τοῦ
συνεχῶς ὑπομνησθῇ, ἐν τῇ αὐτῶν παρὶ μὲν τῶν τοῖς
συνεχῶς· αὐτῶν καὶ αὐτῶν, ἀφελόντος ἐν τῇ τὸν δὲ· ἵνα τοῖς
ῥηθῶμεν ἐν τῇ αὐτῶν, ἐν τῇ αὐτῶν πᾶσι τοῖς, ἀφελόντος πᾶσι
καὶ αὐτῶν· καὶ ἵνα τοῖς καὶ αὐτῶν ἵνα, ἵνα ἐν τῇ αὐτῶν,
ὁλοκαῖον περὶ αὐτῶν· ὅτι περὶ αὐτῶν οὐδὲ ἀφελόντος· ἐπὶ αὐτῶν

τὴν χεῖρα μου ἐπίσει· καὶ πυρὸς τοσούτου καύσει. τοὺς δὲ ἐπὶ τῶν
ἀπολέσω. τίς οὐ φοβήσεται τὴν χεῖρα τοῦτον τὸν τοῦ ἀποκτείνου
ἀπολλύουσαν· καὶ τοὺς σκλαβεύσει τὸν πλημῆνην. οὐκ ἔστιν οὐδὲ
Γάρφισι τις φωνήσων, καὶ ἐπεὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐκείνου,
τοῦ κατὰ δόξαν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ. τοσοῦτον δὲ λόγος τῶν
τῶν περὶ, ὥς τε οἱ μὲν ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἡμεῖς τῶν ἐφρουρῶν
ἐν ἐρήμῳ ἐπὶ τὸν πένθ' ἀποκτείνουσι. τὰ δὲ ἐκ τῆς χεῖρας αὐτοῦ
ἐκείνου καὶ διὰ τῆς ἐπίσης πᾶσι, ἐξ ἐκείνου τοῦ ἐφείλου αὐτῶν.
καὶ πολλοὶ ὄντι, ὥς ἀνὰ μὲν παρὰ τὸν ρομφαίου τὸ αὐτὸν ἀμαρτάνει· :-

Ταχὺ αὖν ἡ ποιητὶς ὑπὲρ τῶν ἀδίκων μέν. ἐλάττω δὲ
ἰσχυροὶ αὐτὶς διὰ τὸ ὅτι ὑπὲρ ἀδίκων μέν πᾶσι ἡ ἐφείλου
ταῖς ἐρήμῳ. ἐστὶν οὐκ ἐπὶ τοσούτῳ οὐδὲ ἐν ἐστάμῳ. διὰ τὸ
καὶ τῶν λαδὸς ἐφείλου ὅς ἐστιν αὐτῶν. ἡ γὰρ ἀδικία αὐτῶν
πᾶσι τὸ ὅς ἀδικαίῃ, ἀεὶ ἔστιν αὐτῶν, πᾶσι τὸ ἀδικεῖν. καὶ
τὸν σὺ λῶμεν, ὁ ἀδικαίῃ πᾶσι ἀμαρτάνει. ἐλαττω δὲ
πᾶσι τὸ μακάριον. καὶ οὐκ ἐφείλου πᾶσι, παρὰ τὸν ἡμεῖς
πᾶσι τὸν αὐτῶν. οὐδὲ προτιθῇ καὶ τοσούτῳ αὐτοῦ. ὅτι ὁ
πᾶσι τὸ ποιεῖν, πᾶσι τὸν ποιεῖν. ἐὰν δὲ ἀδικεῖ τοῦ
σὺ λῶμεν ὁ λῶμεν. ἐκείνου πᾶσι τοσούτῳ αὐτοῦ, ἀδικεῖ
ἀμφοτέροις δὲ ὅς ἐποίησε. καὶ ὑπὲρ τῶν ἐφείλου τῶν πᾶσι.
τὸν δὲ πᾶσι ποιεῖ. ἵνα κατεπαρθεῖ τοῦ πένθ' ὡς ἐφείλου
καὶ παρὰ τὸν. ἀδικεῖ γὰρ ἡ ἀδικία τοῦ αὐτοῦ ἀδικεῖς.
καὶ ὁ μὲν, ἀπὸ τοῦ ὁ πᾶσι. τῶν δὲ, ἐπὶ πᾶσι. ἀλλὰ τὸ ποιεῖ
ἀμφοτέροις, τὸ πᾶσι νόσον. ὁμοίαν γὰρ πᾶσι τοσούτῳ
καὶ ὁ πᾶσι καὶ ὁ πᾶσι. καὶ τὰ ἐφείλου αὐτοῦ ὡς ἐφείλου.
ἡ τοῦ καὶ ὁ μὲν, πᾶσι τῶν, ὁ δὲ, πᾶσι. λέγει δὲ τοῦτο ὅτι
ὅτι ἀμφοτέροις παρὰ τὸν πᾶσι, ἐφείλου καὶ οἱ ἐφείλου
σὺ λῶμεν. ἵνα ὁ τῶν ἐφείλου αὐτοῦ παρὰ τὸν πᾶσι
φῶν καὶ τῶν ἐφείλου, πᾶσι τῶν πᾶσι τῶν ἐφείλου. μακάριον ὅτι

ομοιοει πληθυντικῶς. • τίςτι. δέλεων πωλ' τανήβδωρ.
Φησὶ σολομὼν. δέλεων πωλ' τανήβδωρ. τῶν ποδῶν τῶν
ταύου, τὸ δαίρον. **Φ**θλινλέ. ἐλεημοσιῶν ἀποκαθάρσιν
ἀμαρτίας. ὡς περὶ τῶν ποδῶν τῶν ποδῶν τῶν ποδῶν
σαματ'. ἢ μέμνηται ἐρεμίας. ἐὰν πληθύνῃς σαυτῶν
καὶ λείδωσαι ἐν ταῖς ἀδικίαις σου ἐναπτόν ἐμούλες. καὶ ὁ
μὴ λ' ἴθι περὶ τοῦ αὐτοῦ φησὶν. αὐτοὶ πορεύονται ὡς οὐρ
καὶ πείου, καὶ ὡς ποταμὸν. καὶ τὰν πλείους ἐκ καθάρσιν,
ἢ κατατρίμοντες, πορεύονται ἐκ τῶν ἐδῶν.
στῆμα ταῦτην ἀπὸ τῆς ἐνεργείας νομῶντες. εἰ τω μέν
ἀπὸ τῆς ἐλεημοσιῶν, ὡς διὰ τῶν καὶ καθάρσιν, ταῦτων
την ῥύσασθαι. καὶ τὴν περὶ τῶν σαίτου, λευκω-
θῶμεν οἱ μὲν, ὡς ἐλθόν. οἱ δὲ ὡς χιῶν. καὶ τὴν ἀνὰ λόγαν
τῆς ἐλεημοσιῶν. ἡ μὲν γὰρ διατίλεσθαι ταῦτον ἐπὶ
ἐλεημοσιῶν, πλεονεκτήσασθαι, ὡς τελεῖται ὡς
χιῶν. ἡ δὲ μετὰ τὸν ἔσθαι τὸν τοῦ ἐρίου λακὸν πνέοντος
φωσμοῦ. ὡς περὶ τῶν ἐλθόν φῶσμοῦ λακὸν ὑπάρχον ἐξ
πομέλῃ ἐαυτοῦ λακὸν γίνεσθαι, οὕτως οἱ αἰῶνες. τὰς
φῶσμοῦ ἐκ τῶν ἀφορμῶν ἐξ ὅσων τελεῖται, ἐπὶ πολλῶν
περὶ τῶν ἐλθόν, ἀνίσταται. **Φ**θλινλέ χιῶν ὑδρῶν σα,
τῶν ὑποκείμενῶν τῆς τοῦ αἵματος περὶ τῶν, λακὸν γίνεσθαι.
ὅταν τὸ ἐνεφελικὸν ὑδρὸν ὑπομένῃ τῶν σφοδρῶν κινήσει
τοῦ ἀνέμου, ἐκ ἀφρονέει οἰδαίνῃ. ὑπὸ δὲ τῆς ἐν τῶν αἵματι
ἐκὼς συμπαύνηται, οὕτως ἐκ τῶν φῶσμοῦ ἀφορμῶν οἰδαίνῃ
τὸ ἀσκήσει καὶ τῆς τοῦ ἐνεφελικῶν ἐκὼς ἐκὼς, ἀλλ' α
γίνεσθαι τῶν ἀπὸ χιῶν. τῶν σαίτου μὲν τοῖς ἐκ τῶν
οὔτε τῶν μὲν, οὔτε μὲν λακ, οὔτε πλεονεκτήσασθαι.
ἐκ τῶν τῶν μὲν, λυσιτελεῖ τοῦ σαίτου ὡς χιῶν. καὶ μικρὸν
μῶς τῆς σωματικῆς δόξης. μετὰ τὸν ἴχθους πλεονεκτήσασθαι

[illegible]

ἔφθ. ὁ δὲ λαὸς τελέος ᾔκει, ὑπάρχει μὲν σὺν σου ταῖς ὑπάρχουσιν. καὶ
σοὶ παροῖς καὶ δαΰρο ἀπολούθῃ μοι:-

21 **Ο**ὐ μὲν ἀνθρώπων ἡ νομίμη διόδοιται. ἐλταῖς ἐξ ἡ:

Ισως φασιν ἀκούσθαι ὅτι ἡ θεὸς πάλιν σὺν ταῖς ὑπαρχούσαις ὑπολαμψάναι
 μένῃ θανόντων. τὴν περὶ τῆς εἰσεκομισίας ἐν τοῖς ὡς τε ἐξ
 αὐτῆς γίνεσθαι. διὰ τῆς πρὸς τοῦ πωλὸς παρὸν ἐστίν. καὶ
 ἀλλοιόμοτος ἀπὸ τοῦ πωλὸς σὺν εἰσεκομῇ. ἢ θανόντι τῇ ἡμέτῃ
 αἰρεσθῆναι γινώσκω. καὶ θανόντι ἐκ πληρώσεως τῆς ἐν τοῖς. ἀλλὰ
 φασιν τὸ ἀπὸ τοῦ πωλὸς οἰόμεσθαι τοῖς ἐξ εἰσεκομῆς ἀπὸ τοῦ
 ὀνομασθῆναι. τὸ ἐξ αὐτῶν ἐπὶ τὸν κατακτείνον. οὐδ' ἀλλοί
 ἀπὸ τοῦ πωλὸς. ἀλλὰ τὸ χυρὸν τῶν περὶ τὸν οὐκ ἐθελούσων.
 ἐπὶ τὸν κατακτείνον καὶ οὐκ ἐπὶ τὸν κατακτείνον. φασιν.

Ε' πρὸς τοὺς ἐμοὶ πάρεσθαι δοῦλοι χῦ. ἐλὰ ἐξ ἡς :

[illegible]

अथ ω , α पत्तः -

τοῦ ἐλαττονος . παλαιὰ γὰρ ὁ μὲν πλητὺς ποδοδρόμος τι παρὰ
στρεφτὸν ἐσπαρμένον τὴν κλῆμιν οἱ τὸν γεωργόν . οὐ μόνον γὰρ
ποδοδρόμον καὶ ὄρνιθας . ἀλλὰ καὶ τὸ αὐτὸ τὸ κῆρμα ἐκ τῶν ποδῶν . ὁ
δὲ ἐλάττωσεν , κατὰ λίτον γὰρ τὸ καὶ θεοῦ δυνάμενος , παίρνει τὰς τὴν
καὶ ἐκ τῶν κλῆμιν οὐκ ἐστὶν . οὐ τῶσού δ' ἐν λείῳ ὁ δακτύλιος ἐστὶν ,
ὡς φερί μάλιστα ἐστὶ τοῦ βοτάνου . ὁ μὲν γὰρ ἵστωσεν ὁ λίτον
ἐφ' ὅσον , ἀπὸ τοῦ ἐλάττωσεν ὁ μὲν τὸν πλητὺς καὶ ἐστὶν . ἡ γὰρ φωνὴ
ἢ παρὶ μὲν οὐκ ἐστὶν , ἀλλὰ ἐστὶν περὶ τὸ μένος . ὁ δὲ οὐ τὴν ἀκοὴν μόνον
ἐστὶν ἐξεν , ἀλλὰ καὶ τὸν νοῦν δι' ἐκ τῶν αἰσθημάτων . ἐκ τῶν
ἡμετέρων , ἢ νοῦν τὸ τοῦ νοῦ καὶ πᾶσι θεοῦ ἐπὶ ὅσον . ἐκ
οὐ καὶ μετὰ τὴν θῆναι ἀπὸ τοῦ λίτον τοῦ αἰσθημάτων ἐλάττωσεν ,
ἀλλὰ παρὶ περὶ τὸν αἰσθημάτων ἐλάττωσεν . ἐκ τῶν αἰσθημάτων
ἐστὶν ὁ νοῦς , παλαιὰ γὰρ ἐστὶν πᾶσι τὰ ἐλάττωσεν . τοῦ ἐστὶν , πολ-
λοῦ ὡς φερίστω .

Καὶ οὐκ ἐλάττωσεν τὴν ἀκοὴν ἐλάττωσεν .
Ταῦτα μὲν ἔστιν περὶ τῶν ἐλάττωσεν πᾶσι τὰ ἐλάττωσεν .
οἱ δὲ ἐλάττωσεν ἄλλαν ἐλάττωσεν . πρῶτον καὶ ἡμετέρων ἐλάττωσεν .
ἰδὸν γὰρ φωνὴν ἐλάττωσεν ἐλάττωσεν . τὸ δὲ ἀπελάττωσεν ἀπὸ
τῶν κακῶν ἐστὶν ἐλάττωσεν . πᾶσι τὴν ἀκοὴν ἐλάττωσεν . τὴν
περὶ τὴν ἀκοὴν ἐλάττωσεν , γεωργὸς πᾶσι μου . οὐ
καὶ ὁ ἐλάττωσεν τὴν ἀκοὴν , ὡς ἐλάττωσεν . ὁ νομαλὸς τὰ αὐτὴν πᾶσι
μετὰ τὴν ἀκοὴν , καὶ οὐκ ἐλάττωσεν καὶ ἐλάττωσεν . ἐλάττωσεν
ἐλάττωσεν ἐλάττωσεν , ὅσα οὐκ ἐλάττωσεν . ἐλάττωσεν . ἐλάττωσεν
ἐλάττωσεν ἐλάττωσεν . παρὸν δὲ τὴν ἀποστέλλω , καὶ ἡμετέρων ἐλάττωσεν
ἐλάττωσεν . ἡ γὰρ φωνὴ ἐλάττωσεν ἐλάττωσεν . ἐλάττωσεν . ἐλάττωσεν
τοῦ ἐλάττωσεν . τὸν ἐλάττωσεν ἐλάττωσεν τὰ ἐλάττωσεν αὐτοῦ . ἐκ
ἐλάττωσεν ἐλάττωσεν τὸν ἐλάττωσεν τὸν ἀκοὴν ἐλάττωσεν . ἐλάττωσεν
ἐλάττωσεν τὸν ἐλάττωσεν . οὐ μόνον δὲ ὁ βίβλος ὁ ἐλάττωσεν .
ἢ ὁ ἐλάττωσεν ἐλάττωσεν ἐλάττωσεν . ἀλλὰ ἐλάττωσεν ἐλάττωσεν
τὰ ἐλάττωσεν , τὰ ἐλάττωσεν καὶ περὶ τὸν ἐλάττωσεν . ἐλάττωσεν ἐλάττωσεν

καὶ παρῶν καὶ καθύστερος πρὸς τοὺς φαρμακοὺς ὡς ἔστιν· ἡ δὲ φάρμακος
νίαι μόνος· οἱ πινέξες ἔρπονται, φαίνοντες ὡς ἔστιν· ἔστιν δὲ
γέμουσιν ὅς τε κενὴν τέχνην κερῶν καὶ πάσης ἀναπαύσεως· ἀλλ'
ἐκ τῶν ἐμῶν ὅς τε· ὅς δ' ἴτα μὲν πάλῳ διδόνται περὶ ἀρσενίου·
πολλὰ δὲ τὸ πρῶτον· ἐκ δὲ τοῦ μίτου τοῦ ἐκ τῶν ὁρῶν, ἀλλ' οἱ πινέξες αὐτ'
τοῖς ἴσιν διδόνται καὶ ἄλλοις τε·

Κρῆνον μοι ὁμορρεῖα φέρου μεν· ἐλὰς ἐνδ'·

Καθ' ἑπὶ τὸ κρῆνον τρεφὴ συμμειθεύουσιν ὁμορρεῖα· ἡ δὲ φάρμακος
αἰετὸς οὐ πρὸς πλῆθος ὄντων, οὕτως καὶ ὁμορρεῖα· οὐχ ἐκ τῶν
κερῶν· ἀλλ' ἐκ τῶν ἐργῶν ἐβαλουμένη· ἐκ τῶν δὲ καὶ τὸν
στομάχον τῶν σὺν ἐστὶν τοῖς ποιοῦσιν αὐτῶν· οὐ μὲν
τοῖς διὰ λόγου ἀπλῶς κερῶν· ταύτας δὲ τῆς ἐμῆς φάρμακος
ὁμορρεῖα, ἐκ τῶν κερῶν ἐκ τῶν κερῶν· ἐκ τῶν κερῶν, ἐκ τῶν
καὶ χύσεως τῶν κερῶν· τοῦτέστιν, ἀσφαλτὶς ἐβαίωσις πρὸς τὸ
καὶ χύσασθαι· ὡς περὶ τὰς ἐν τοῖς κερῶν, ὁμορρεῖα τῶν κερῶν ἐν
ἀσφαλτὶς γίνονται· οὕτως ὁμορρεῖα ἀσφαλτὶς καὶ χύσασθαι· μὴ
ἀλλ' ἐκ τῶν κερῶν· οὕτως δὲ τῶν κερῶν ἐκ τῶν κερῶν· ἀλλ' οἱ πινέξες
πολλὰς τρεφὰς καὶ ἐργῶν ἐκ τῶν κερῶν τὸ σῶμα τοῦτο τῆς
ταύτης ὡς ἔστιν· οὕτως περὶ τῶν κερῶν ὁμορρεῖα ὡς ἔστιν·
λέγεται καὶ σφραγὶς· πρὸς τρεφὰς καὶ ἐκ τῶν κερῶν· διὰ τὸ
πολλὰς τρεφὰς καὶ ἐκ τῶν κερῶν· ὅτι τῶν κερῶν, ἐκ τῶν κερῶν
τοῦ κερῶν τῆς ἀναπαύσεως, ἀσφαλτὶς ἐκ τῶν κερῶν· τὸν ἐκ τῶν κερῶν
τῶν κερῶν τῶν κερῶν τῶν κερῶν· ἐκ τῶν κερῶν, ἐκ τῶν κερῶν
ἐκ τῶν κερῶν·

Κρῆνον μοι ὁμορρεῖα φέρου μεν· ἐλὰς ἐνδ'·

Κρῆνον μοι ὁμορρεῖα φέρου μεν· ἐλὰς ἐνδ'·
ἡ δὲ φάρμακος οὐ πρὸς πλῆθος ὄντων, οὕτως καὶ ὁμορρεῖα· οὐχ ἐκ τῶν
κερῶν· ἀλλ' ἐκ τῶν ἐργῶν ἐβαλουμένη· ἐκ τῶν δὲ καὶ τὸν
στομάχον τῶν σὺν ἐστὶν τοῖς ποιοῦσιν αὐτῶν· οὐ μὲν
τοῖς διὰ λόγου ἀπλῶς κερῶν· ταύτας δὲ τῆς ἐμῆς φάρμακος
ὁμορρεῖα, ἐκ τῶν κερῶν ἐκ τῶν κερῶν· ἐκ τῶν κερῶν, ἐκ τῶν
καὶ χύσεως τῶν κερῶν· τοῦτέστιν, ἀσφαλτὶς ἐβαίωσις πρὸς τὸ
καὶ χύσασθαι· ὡς περὶ τὰς ἐν τοῖς κερῶν, ὁμορρεῖα τῶν κερῶν ἐν
ἀσφαλτὶς γίνονται· οὕτως ὁμορρεῖα ἀσφαλτὶς καὶ χύσασθαι· μὴ
ἀλλ' ἐκ τῶν κερῶν· οὕτως δὲ τῶν κερῶν ἐκ τῶν κερῶν· ἀλλ' οἱ πινέξες
πολλὰς τρεφὰς καὶ ἐργῶν ἐκ τῶν κερῶν τὸ σῶμα τοῦτο τῆς
ταύτης ὡς ἔστιν· οὕτως περὶ τῶν κερῶν ὁμορρεῖα ὡς ἔστιν·
λέγεται καὶ σφραγὶς· πρὸς τρεφὰς καὶ ἐκ τῶν κερῶν· διὰ τὸ
πολλὰς τρεφὰς καὶ ἐκ τῶν κερῶν· ὅτι τῶν κερῶν, ἐκ τῶν κερῶν
τοῦ κερῶν τῆς ἀναπαύσεως, ἀσφαλτὶς ἐκ τῶν κερῶν· τὸν ἐκ τῶν κερῶν
τῶν κερῶν τῶν κερῶν τῶν κερῶν· ἐκ τῶν κερῶν, ἐκ τῶν κερῶν
ἐκ τῶν κερῶν·

μα λον αὐτὸν ἡμαρτὰ παρ' ὀλίγῃ. μη ποιεῖς τὴν νόσιν σου, πρὸς
τῆς ἡμῶν ἐκ μέλλου μενύσονται μετὰ τὸν θάνατον. ἀλλὰ
φθέγγου ὀλίγα μετὰ ἀλλήλους ἐλά. εὐτρεπίσιν τοῖς λαοῖς τοῖς
ἐμοῖς τῶσδε ἐμῇ. ἤτοι παδὶ, καὶ παδὲ μῇ. ἡ γὰρ ποιμήν
ἡ γουιερῇ. νῦν δὲ καὶ ἐν πτόμῳ. ἐν τῶν σωματικῶν αὐτοῦ
μετεκχεῖς κατεντολήν σου. ἀρρεσθῆναι δὲ διδωσκω. δίδας
ὅτι δὲ καὶ ἐστὶ τοῦ διδασκῆναι ἢ τενοῦ μενῶντος. ἢ τελεμῇ
ἐφ' ἡκεῖθα διδασκῶ. καὶ τὰ τὸν ἡμῶν, τακεῖ μῇ τοῦ θυ-
ακίαντος πομῶ. πῶς καὶ ἡ ἐλεημοσύνη τοῦ διδωσκειν ὁσάκις
σαθμοῖς. τοῦτέστι μετὰ τῇ ται αὐτῶν ὡς τοῖς ἀέλοις. οὐδὲ
ταρ' ὅς ἐλεοῖ τοῦ θυακίαντος καὶ ὡς ἐτύχε, δίδωσθαι. ἀλλὰ καὶ ἡ ἐλε-
ἐστιν, ἀλλὰ τοῦ ἄξιον ἡ τῇ. ἡ καὶ τοῖς ἐν τῷ ἡμῶν κερῶντος
λῶνι προκοπῶσιν, ἀκεῖ τοῦ θῆα ἐλεοτιμῶντος ἐξ ἐμ-
μοῖς σοῖς τὸ ἐν τῷ ἡμῶν τῇ τῆς διακομιδῶν δυνάει δικῶν
ἀνίστηναι διὰ τῶν ἀνίστηναι τῶν καμῇ. ἡ τὰ τῶν δυνάει ἀνίστηναι
τὸ ἰσῶσαι τοῖς πρῶτοις τοῖς ἐσχάτοις, ἀλλὰ καὶ ἀνίστηναι. διότι
ἀντεμετέστη τῶν πόνων τῶν πρῶτ. ἡ ἀνίστηναι ἐκ πρῶτοις
τῶν ἐσχάτ. ἐπὶ τῇ μῇ πονῶντες πληροῦσιν. οὐ μόνον δὲ ἐλεο-
παρ' ἡμῶν τῶν καμῇ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ, αὐτῶν ὡς πρῶτοις
ἡμῶν πῶς πρῶτ. ἡν ἡ σῶντος δυνάει ποτὲ ἐλθόντος μαλόντων.
ὁ μὲν λέγ. ἀναστῆναι ἡμῶν, ἡ ποῦσαι τὸ ποτὲ ἐλθόντος, ἐν
χρῶντος. τὸ ποτὲ ἐλθόντος τῆς πόσεως τοῦ καὶ τοῦ θυμῶν,
ἐξ ἐπὶ καὶ ἐξ ἐκείνων. ὁ δὲ ἡμῶν. ποτὲ ἐλθόντος. δίνου
ἀκεῖ τοῦ πληρῶντος ὡς ὁσάκις. ἐκ μὲν ἐκείνου τοῦ ὅς τοῦτο.
πληρῶντος τῶν αὐτοῦ θυμῶν ἐκείνων. πίνονται. ποῦσαι αὐτῶν ἡμῶν
τῆς ἡμῶν. λέγειται ὡς αὐτῶν ποτὲ ἐλθόντος καὶ ἀκεῖ τοῦ, ἡ ἀκεῖ
ὁ γὰρ. πῶς ἐλεοῖ τοῦ ὅς ὅτι τῇ ὁ γὰρ καὶ ἡ τοῦ θυμῶν ἡμῶν
αὐτῶν ἡμῶν. κλίνου γὰρ ἀπὸ τοῦ τοῦ ὅς τοῦτο. τοῦτέστι ἀπὸ
τοῦ ἀπολόμου, ὅς ἐστιν ἐν σοῖς μου. ἀλλὰ τοῖς ποῦσαι ἐκείνων

[illegible]

ὑποτίνασται αὐτὴ χεῖρα τοῦ θυ. καὶ οὖν παραινῇ περὶ παρόνομι
 ὅτι ἀλλὰ τὸ δὴ χρῆναι τὴν ἀρετὴν αὐτῶν εἶναι. ἐδιδότω το
 κροδοξίῃ καὶ ἐπαίρει θαυμάσιους. τῶν τοῦ ὄφθιδος
 ἡμᾶς καὶ νοῦ ὅσον. μὴ γὰρ δισπορῇ ἐπὶ τῇ χαλᾷ. καὶ
 δὲ ὅφ' οἱ σολομὼν, ὅς κεν κινῆσθαι ἐμπροσθεν, πολλοὶ γὰρ
 τοῦτο πασχουσι. ἐδὲ τανῆς μαθὼν ὁ θεὸς ἐκὼν λιδοῖν.
 ἀπομνησθευσίνοι πόν. καὶ ὡς μὴ οὐ σκεῖ καὶ θεὸς ἐκὼν πόνου,
 κατὰ φρονούσιν. ἀλλὰ σὺ περ, πᾶσι τοῖς ἡμᾶς καὶ ἀποχ
 νωσκῇ. ἀλλὰ ἐσφρόνως ἔχον περὶ τὴν καὶ πλεον. ἐκ
 ἀναδιδῶν περὶ πάντων. ἵνα μὴ μόνον ἀμαρτῇ φέστω τοῖς
 προκλήσεσθαι.

Αφ' οὗ ἀφορέαται ἐκ τῆς ἀπαλῆς.
 ἡνὸν φησὶ τὸ τρεφύσας ἡ δὲ τοῦ καρπιοῦ. ὑπὸ ὅτι τοῦ
 ἡρέμα χρομένου. ὑπὸ τοῦ χροῦ οὐ μίμου τοῦ τῆς χαλᾶς.
 ἐμδεξάσθαι. ἐπὶ τῶν γεωργῶν θνητῶν ἀμαρτωλῶν ἐκ
 τῆς ἡνὸν καὶ. ὡν οὐκ ἐπὶ τῶν χεῖρα αὐτοῦ ὁ θεὸς ἐκ
 καὶ τὸν ἡνὸν καὶ ἐκ τῆς ἐκ. ἐλεγον δὲ καὶ τὸ τὸν ἡνὸν ἀπομνη
 τὸ καὶ ὁ αὐτῆς. ὅπερ θνητῶν καὶ ἄλλος προφῆτης. ἔ
 τὰ ἡνὸν καὶ, καὶ ἐκ. θνητῶν δὲ καὶ ἡνὸν. ἀντίτι θνητῶν
 προτέρη ἀμοσμία, τὴν τελευτᾶν ἀνὰ μοσμίαν. ἐν οἷς ἔ
 ὡς παραδῶσθαι τὸν ἡνὸν καὶ πρὸ πρῶτον πούτου. ἐκ
 ὅτι θνητοῦ, πεδία ἀφανισμοῦ. πρὸ πρῶτον πούτου.
 φασκων, τὰ ἐμπερᾶν. ἔτσι, τὰ πρῶτον. ὅτι θνητοῦ, τὰ ὑπερ.
 ἔτσι, τὰ τελευτᾶν. πεδία δὲ ἀφανισμοῦ, τὴν ἡνὸν ἀμ
 ἡν. ἐπὶ σῶμαινε δὲ, ὅτι ὁ θεὸς ὁδοκαμῶν ταῦ, τῶν ἡνὸν
 προφῆτην ἀναστῆναι ταῦτ' ἡνὸν. οὐχ ὡς δὲ τοῦ. ἡν
 ἡνὸν ὅτι καὶ θνητῶν προφῆτης ἔλεος, ἀνέδραμε πλὴν ἐπὶ
 τὸν ἡνὸν. τοῦτο δὲ καὶ ἐκ τῶν περὶ εἰλο παλῶν καὶ ποίως.
 καὶ ἡνὸν ἀμ. μὴ ὅνα δὲ σὺν μὴν ἐνδεμεν, ὅτι ὁ θεὸς ἀμ
 ἐκ τῶν τοῖς τοῖς ῥύμασιν. ἡνὸν καὶ παρῶν, ἐκ τῶν ὅτι καὶ ἐκ

τρίμορφοι αὐτοῦ. τοῦτέστι τῶν ἀμαρτανῶν ὁ γὰρ
 χερσεος. ὁ δὲ καὶ τὰ ἐξ ἑαυτοῦ αὐτῶν. ἐξ οὗ καὶ ἐπὶ τοῦ κοινῶς
 τὰ τριμορφῆς. ἀλλὰ ἔχεται μὲν ἀπὸ τῶν ἐλατύνων. ἵνα μὴ
 θεωρεῖται τὸ σφοδρῆς. εἰ δὲ ἔνδεος αὐτῶν ἐκαστα μὴ
 συμφερόμενοι, παιδὶ καὶ ματρὶ καὶ τοῖς μαζοσι οὐκ

οἶδα σιλωμένον ἐμφαν. ἐπὶ ἐξ ἑκ:

Εκ διαφορῆς καὶ σιωπῆς αὐτῶν. φησὶ γὰρ ἱερεὺς κλ. ἰσχυρῶς
 λέγει δὲ ναὶ ἡς. ἐμφανὲς ἐννοῦ. ἐξ οὗ καὶ διὰ τὴν παρὰ
 σφάγια. ὁ εὐμου, σπασγῆς ἐκτελεσθῶν. ἐπὶ ματρὶ παρὰ
 λίσιν. σφάλα. ἐξουθενῶ. λέγει καὶ διὰ τὴν οὐδὲ ὅτι ἐμε-
 θησὶν μαλακῶν μου ἐν τῶν οὐν. καὶ τὰ μὲν τῶν ἀδελφῶν
 τοῦ λόγου. ὅτι τὰς θηορῆς ἡ ἐφοδος. οὐκ ἐμὸν ἐξ αὐτῶν
 ἐπὶ γῆς, ἀλλὰ καὶ κατὰ τῶν δρομῶν αὐτῶν ἀκαθάρτων
 λαμῶν. ἀφ' ἡσυχαστοῦ ἀπὸ τοῦ σά, ὡς τὴν ὑπόμινον ἀπολέ-
 σαιτας. καὶ τὸ τῶν δὲ μαχαιρὰ μὲν, οἱ πολέμιοι τῶν ἰουδαί-
 ων, ἡ παρὰ τὴν τοῦ ὕδατος. οὐκ ἐστὶ δὲ. ὅτι ἡ λημναὶ. ὡς κα-
 τοικητὴ ἐξ οὐδὲ καὶ οὐ. τὸ δὲ ἀτεκνῶν. ἐκ τῶν ἀτεκνῶν
 ἡ λημναί. ἐξ οὗ δὲ ἀτεκνῶν αὐτοῖς μαχαιρὰ. τὸ δὲ ἐξ οὗ
 σαρμῶν μὴ φάδεσθαι, ἐξ ἑσπέρου. κτφρτα γὰρ φησὶν ἀπὸ
 τῶν ὡς σαρμῶν. **οἶδα** ὡς ἀρκούν ἀπορρυμένον τὸν ἀπαρ-
αγκινεὶ ὅτι τοῖς ἰσχυρίταις. ὅτι αὐτοὶ αὐτῶν δὲ πάντῃ πρὸ τῶν
 ἐκ παλαιῶν τοῖς πολέμοις. εἰ αὐτὸν πάνθ' ἐκ παλαιῶν
 ἀπὸ καὶ ἐκαστῆς. τὸ γὰρ δὲ αὐτῶν ἐξ οὗ τῶν πολέμοις φάδε-
 θῶν τῶν παρὰ τῶν ἐκαστῶν τῶν ὡς. φησὶ γὰρ διὰ τὸ ὡς
 ἐσομαι αὐτοῖς. τοῖς ἰσχυρίταις δηλαδὴ, ὡς πάνθ' ἐκ
 παρὰ τῶν. ἐξ οὗ δὲ καὶ κτφρτα δὲ ἀπὸ τῶν ἐκαστῶν
 ὡς ἀρκούν ἀπορρυμένον. τὸ πικρὸν καὶ δὲ μόνον, ἐπὶ τῶν
 ἐκαστῶν. ὡς οὐκ ἀλλοτῶν τῶν ἀρκούν. καὶ τὰ πρὸ
 γὰρ ἀρκούν ἐκαστῶν καὶ φησὶν οὐκ ἀρκούν. ἡ τῶν

ἀπορουσά. καὶ πάλιν τῆς ματρὸς τοῦ θεοῦ οἱ πτωχοί,
οὐ τω φησὶ οἱ πολεμιοί. φηδὲν ὑμεῖς, οὐδέ μοι αἰεὶ ὄψεσιν.
ὁ δὲ θεολόγος περὶ τῆς θουῖας. ὅτι καὶ νῦν ὁ θεὸς ἀπατῶσιν ἑαυτὸν
ἀπὸ πάντων ἀσεβούν. οὐκ ἐπὶ τὸ γένος, ἀλλὰ κατὰ τὴν κακίαν.
οὐχ ὅτι παρὰ κενὸν ἐστὶν. οὐδέ τι χεῖρα ἐρανῶται. ἀλλ' ὅτι πᾶς
ἐν τῇ ταύτῃ καὶ τῇ ἐκείνῃ ἀναμένεται. ὁ τανούμ κατὰ θουῖαν
ἴερεται. Γρηγορίου δὲ ἐπὶ τὰ ἀσέβητα ἡμῶν. ἵνα τὰ κατὰ
πτωχὸν πύρος ἐκαστοῦ κατὰ δυνάμειν. ἐκαστοῦ μέλλοντος τοῦ
ὑπερπαντίου. πυρός. περὶ οὐκ ἔστι ἄλλος. καὶ νῦν πῦρ τοῦ
ὑπερπαντίου ἐδεσται. τὸ τε οὐκ ἐστὶ δυνάστης ἐν φύσιν τὸ
κράτος τῆς θουῖας. ἐπὶ τῶν τοῦ θεοῦ. οἱ δὲ ἐκ τῆς ματρὸς

καὶ ἀνατίνανται. ἐκαστοῦ μόνου. ἐπὶ τὰ ἐκαστοῦ.

Εἴρηται δὲ ἀνατομὴ τοῦ θεοῦ. ἐκ τῆς ματρὸς. ἐκ ἀνατίναντος.
καὶ πυρός. καὶ κατὰ δύναμιν. καὶ οὐ πολλὸς ἐκαστοῦ.
καὶ ὁ δυνάστης ἐπὶ πάντων ὁ σπῆν. ἐπὶ τῶν πτωχῶν, ὡς πρὸς κακίαν
χρῆται. ἐστὶ δὲ τῆς ματρὸς καὶ, ὅταν σφύται ἡ ἐκαστοῦ. ἀνατίνανται
δὲ, ὅταν ἐκ τῆς ματρὸς. πυρός. καὶ δὲ ἐκαστοῦ καὶ ἄλλος. ἀπὸ τῶν
ἐπὶ τῶν σημείων ὡς θινεῖς ἀπὸ τῶν σημείων τῆς θουῖας. ταῦτα
καὶ ἐπὶ τῆς τῶν πολεμίων τε θινεῖς καὶ τῶν πολεμίων οὐκ ἐστὶν.
ὅτι τῶν καρδιῶν τῶν δὲ ἐκαστοῦ καὶ ἀπομύων, καὶ τὰ γόνατα
παρεδίδονται. καὶ ταῖς πικρὰς παρὰ δυνάμειν, ὁ δυνάστης
δύσονται. καὶ τὰ ἐκαστοῦ τοῦ αἵματος πρὸς τοῦ, περὶ τῶν
δύσονται. τοῦ αἵματος ἐστὶν ἐκ τῶν αἵματων τῶν ἐπὶ τῶν
σιωπῶν ἀπὸ τῶν ἐκαστοῦ καὶ τῶν ἐκαστοῦ παρὰ δυνάμειν. ἐκαστοῦ
ἐκ τῶν αἵματων τῶν ἐκαστοῦ, τὸ τε καὶ οὐκ ἐστὶν ἐκαστοῦ.
ἀλλὰ κατὰ τῶν ἐκαστοῦ τῶν ἐκαστοῦ καὶ τῶν ἐκαστοῦ. οὐ τῶν ἐκαστοῦ
νῦν τὸ τοῦ δυνάστης καὶ πρὸς τῶν ἐκαστοῦ. ὅτι οὐκ ἐστὶν ἐκ
τῶν θανάτων ὁ μνημονάων σου. ἐκ τῶν ἐκαστοῦ τῶν ἐκαστοῦ
οἱ. ὡς περὶ ἀπομύων καὶ τῶν, οὐ φησὶ τῶν θανάτων

ἤχη· οὐδὲ ἐστὶν ἐν τῷ τοιοῦτω θανάτῳ, οὐτως τοῖς ἐναντι-
 οῦσιν τε θνεύσιν, οὐ καὶ ἐν ἐξομολογήσεσιν καὶ δόξασιν·
 οὐ καὶ ἐν τῇ κοίτῃ τοῦ ὅτι σὺ καταργήσεις. διὰ τὸ ἀποτέμνειν
 ἀπὸ πνιγκῆς ἐξ ὅλης τῆς βέλους ἀποσκῶν τοῦ τῆς καίης
 ἤχης· καὶ ὡς ὁ χεῖρ περὶ ὅσον μῆκος· ἐπὶ τῶν ὀπίσθων,
 συνήλασεν ὁ ἐν τῷ μου, τὰς προέχουσας· ἐκ δὲ τῶν
 τῶν ἐξέτασιν· **Τ**ὶ πορὶ σὺ ἐν ἡμῖν ἐπαρῆς ἐμοῖς·
 ἐλεῖται διὰ ἡσίου περὶ τίνων· ὅτι τί ποῖ σου σὺ ἐν τῇ
 ἡμῖν τῆς πίστεως τοῦ μὲν ἐμπροσθεν ἐπαρῆς· ἐπισκοπῇ
 μὲν λέγον· τὴν ἐξέτασιν· ἐπὶ τῶν δὲ τῶν ἐπιφορῶν τῆς
 κατὰ τῆς κοίτης καὶ τῆς καίης, καὶ αὐτῆς καὶ τῆς παρὰ τὴν ἡμῖν
 τὸν θεολογῶν· ἡ δὲ τῶν κοινῶν δικαιοδοσία, ἐν τῷ
 μῆκος καίται· ἐπὶ τῇ πρὸς τοὺς ἀπὸ τῆς ὁρεσὶν καίται·
 οὐ καὶ πρὸς τοὺς λόγους ποιοῦμενος· ἀλλὰ πρὸς τὴν
 ὁριζοτέμνειν δὲ ἐν τῷ αὐτοῦ ἐξ ὅλης κεκαίει· ἐκ δὲ τῶν
 κοινῶν τῶν ἡμῖν· ἐν τῇ ἡμῖν ἐν τῇ ἀνελόντος·
 ποτὲ δὲ τῶν σὺ δικῶν τὰς μὲν ἐστῶν· ἀναμνήσκειται διὰ
 τῶν κοινῶν, τοῦ δὲ οὐδὲ τῶν ἐν τῷ τοῖς γενημένων·
 φησὶν οὖν πρὸς τὸν λαόν· ἀναμνήσκειται πρὸς τὸν
 καὶ αὐτοῦ σατωσαν κοινῶν, φησὶν· ἀποστατε κοινῶν τῶν
 καίται τῶν· καὶ αὐτῶν καίται, μετὰ τῆς καίτης· ὅτι μετὰ
 τῶν πρὸς τὸν λαόν αὐτοῦ· λαός μου τί ποῖσας· ἡ τῇ
 παρὰ τῶν λαόν· ἀπομνήσκειται· διὰ τὴν ἀντιφρόνησιν
 τῆς ἀντιφρόνης, καὶ ἐξ ὅλης ἀντιφρόνης· ἐκ δὲ τῶν
 καίται τῶν κοινῶν· ὡς ἐπὶ κατὰ τῆς καίται τῶν πρὸς τῇ
 ἀντιφρόνησιν· ἐκ δὲ καὶ τῶν δικαιοδοσία ἐπὶ τῶν
 σὺν τῇ γένεσιν, διὰ τῆς καίτης· ἀναμνήσκειται τῶν
 πρὸς τῇ· ὅτι ποῖ τῶν ἐν τῇ καίται τῶν, αὐτοὶ δὲ καίται τῶν
 μετὰ τῇ καίται τῶν· ἐλεγε φησὶ καὶ παρὰ τῆς καίται τῶν

[illegible]

[illegible]

οἱ οὗτοι δὲ διὰ τὴν ἐξουσίαν τοῦ
 προφῆτου τοῦ Κ. φρονήντων ὅτι· τοὺς ἀδελφοὺς τοὺς ἐπιφθονοῦς
 ἰδόντες καὶ ἐπιμελόμενοι καὶ καταπραΰνοντα τοὺς οὐκ ἰσχυροὺς
 ἐπὶ τὴν μάστιγαν· οὐ καὶ ἰκανοὺς ἔχοντες, προσέτετο
 ἀφανίσαι διώσαντα τοὺς παρελθόντας αὐτὰ ἐμπροστίας·
 τί οὖν ποίησεν· τί δὲ ἀποκρίθης ἀπὸ τῶν αὐτῶν· ὅταν
 καὶ περὶ τῶν δατερονομίῶν καὶ τῶν δόξων, ὅταν
 ἄεργεσι προσέτι, ἐφ' ὧς οὐκ ἐν χειρὶ σάσανται· ἐπεὶ
 πληγαὶ ἀπαρτίθηνται, αὐτοὶ οὐκ ἐσθλάθησαν· ἐλέτη.
 οὐχ ἡμάρτωσαν αὐτῶν τέκνα κωμῆται· ἐν τῇ μοῖᾳ· ἡ
 ἀνὴρ τῶν ἐλάσαντων· ἐξ ἡλάναν ἀπὸ τῶν τεύχεων αὐτῶν·
 ἐξ ἡλάναν τὰ πρὸς ἡμᾶς ὅς· τίς δὲ με ποίησιν ἐν οὐκ
 ποίησιν· ἐδὲ με παιδάσαι ὑμᾶς διὰ πλῆθος φαρμάκων·
 ἐπὶ γονμασίῃς ἡ πῶτος· δέκα γὰρ οὖν τῶν τῶν αὐτῶν
 πλουτῶν, παρῆκα μὲν τὰς πρῶτας τέσσαρας· τοὺς μὲν
 τῶν τεύχεων· τοὺς ματῶν τοῖς· τοὺς κίπῳ· τὴν κίον·
 ἡρξάμεν δὲ ἀπὸ τῆς πέμπτης· ἡ τῆς κίον· ὁ λῆρος τῶν τεσσάρων
 ἀλλ' οὐδὲν ὑμᾶς τοὺς λογισμοὺς φέρονται ἡ τῶν λόγων
 θρασείας· ἀνέσχοντες ὑμᾶς τὸν ὅσον ἐλάσαντες αὐτοῦ
 ἀμμοῦς ἡρμῆς· ἐπὶ πατέσθην ἡρμῆς, ἀνδρῶν μὲν
 τούτων, τῇ φιλότητι ἐπιμενομένων· ἐλὼν πρὸς τὴν· ἐπὶ
 γονμασὶν ἡλάναν τὴν ἐνδομὴν πληγὴν· ἐναντίας αὐτοῦ
 τῇ ἀνὰ τοῦ οὐτοῦ· ἐπὶ τῇ μὲν τῇ, ἐσθλάθη· ἐπὶ δὲ καὶ
 ὑμῶν, οὐ σὺν τῇ· **Γ**ινώσκοντες ἡ· ἐν οὐκ ἰσχυροῦς

Ταῦτα προσέειπεν οἱ τοὺς κινδύνους πληγαῖς σωφρονιστοῦ
 ἐξ ὁσίων· ἀπὸ τῆς διὰ τὴν οὐκ ἰσχυροῦς· **Γ**ινώσκοντες ἡ τῆς
 ἡ· ἐν οὐκ ἰσχυροῦς τῶν χαλῶσόν· κιννομασμένους
 ἀλλοτὸν μὲν δὲ τοῖς ἐμοῖς ὑποκωπῶν τε λήμασιν· ὁδομοῶν
 ἀνομῶν· ὁ δὲ τῶν ἀθῶν· οὐδὲν δὲ διὰ τὴν μάστιγαν

[illegible]

[illegible]

[illegible]

μεταποσιν, τότε αὐτῶν οἱ κηρύττες. δικονομία δὲ θεοῦ τὴν
αἰκαδοτοκον ἀμπελον, ἣ τοῦ κτηνὸς μακρῶν. ὑπὲρ τοῦ
ἐρευνθῆναι ἐν αὐτῇ, τὰ τῆς σπονδῆς ἐλασθή μὲν, ἀεὶ ἐν ἐργα
πυρός, ἐν φλόγῃ. ὁ περὶ παθὴν ὁ θεολόγος, εὐχῇ.

Ταῦτα μὲν οὖν μοι φέρεται καὶ λόγος, ἐν ᾧ ἐξήκ:

Καθάρσις ἐστὶν ἡ τοῦ θεολόγου ἐν χῇ. ἐκ διαφορῆς βιβλίου ἐρευνῆται καὶ
σωτῆρι. ἐν τοῖς μοῖς μακρῶν κηρύτται, ἡ μαρτομακρῶν
τῶν πρὸν ἡ μὲν. ἡ νομίσαμεν, ἡ δικήσαμεν. ἐν δὲ τῇ ἐρε
ἡ μαρτομακρῶν. ἡ ἐρεῖσαμεν. καὶ ἀπὸ τῆς μακρῶν ἐκ κηρύτται
ἀποτῶν ἐν τῶν σῶν. ὅτι παρὰ τῷ δαλῷ ἔρεται, ἐν τῶν
ἐν τῶν σῶν οὐκ ἐρεῖτο μὲν. πάλιν τὸ τοῦ ἐρεῖ ἐν τῶν σῶν
σῶν) ὅτι σῶν τῶν ἐν μακρῶν τῶν μακρῶν τῶν σῶν. ὅτι
ἀπὸ τῶν τῶν, μόνον ἀξίως τοῦ κηρύττου τοῦ πολὺ πᾶσι. ἐ
τῶν, εὐαγγέλιον ἐκ μὲν ὁμορφῆν δὲ τοῦ λουλαμῶν. ἡ τοῦ κηρύττου ἐν δὲ μα
κρῶν τῶν τῶν ἀξίως αὐτοῦ, ὑπὲρ. τῶν ἀνὴν ὁμορφῶν ἐκ παλαιά
σῶν. ἐρεῖτο μὲν δὲ ἐν τῶν τῶν. ἐν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν
μακρῶν τῶν σῶν. ἡ σῶν. ἐρεῖτο ἐκ τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν
πᾶσι τῶν ἐκ κηρύττου ἀξίως ἡ κηρύττου. τοῦ αὐτοῦ. ἐκ πᾶσι
κεῖμα καὶ δικονομῶν. τοῦ κηρύττου καὶ ἀξίως αὐτοῦ ἐκ τῶν τῶν
κηρύττου ἀξίως. τῶν ἀξίως ἀξίως ἀξίως αὐτοῦ. τοῦ κηρύττου
τῶν πᾶσι αὐτοῦ ἐκ τῶν τῶν αὐτοῦ, δὲ αὐτοῦ. ἐκ τῶν τῶν
ἐκ πᾶσι αὐτοῦ, δὲ ἀξίως αὐτοῦ τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν
βιβλίου τῶν. δὲ τῶν τῶν μακρῶν, μεμαρτῶσαι. τοῦ κηρύττου
σῶν. ἐκ τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν
ἀπὸ τῶν τῶν. μετὰ τῶν ἀξίως αὐτοῦ ἀπὸ τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν
ἐκ τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν
παρὰ ἐκ πᾶσι. ἐκ τῶν ἀξίως αὐτοῦ, ἀξίως αὐτοῦ. τοῦ
τῶν. ἐκ τῶν ἀξίως αὐτοῦ, ἀξίως αὐτοῦ. ἐκ τῶν ἀξίως αὐτοῦ, ἀξίως
ἐκ τῶν ἀξίως αὐτοῦ. ἐκ τῶν ἀξίως αὐτοῦ, ἀξίως αὐτοῦ. ἐκ τῶν ἀξίως αὐτοῦ, ἀξίως

ἀνὼν ἐπισηκῶν. ἀναμαρτάρων ἄσπασι καὶ τοῖς βίον φάτα δια-
 τελέσαι. χολή πόν. ἡμὶν καὶ ἀφ' ἀδύα. πρὸς πρὸν δ' ἡσέ-
 μιδ, μετὰ γὰρ νύ. σὺν ἑνὶ τῷ περὶ περὶ μνηστικῶν. ἐλθὺ
 λοιπὸν γενέσθαι κοσμίῳ, ἀνδρὲς ἐστὶν ἀγαθοῦ. ἡ γὰρ ἐλθὼν δὲ
 σκάνος μετ' ἐπὶ τοῖς νοῦν. ἀνωφρομένον ἢ φέρεσθαι πρὸς
 ἀλλήλῃ. Τὸ ἰλὺ τὸ κατὰ δ' ἀποκαθαίρει. καὶ τὴν ἐλθὼν
 ἀνὼν πρὸς ἀνὼν. κουφίχουσα ταῦτα τοῖς τοῦ λόγου περὶ. ἰούτ.
 τοῖς τοῖς δευτέ. ἡ τοῦ καὶ θηκόντως ἀποδομῶν τοῦ τὸν ἡσέ-
 καὶ ὡς περ ἀείρει μεν τὸ ὑγιανόν. καὶ ἄλλων δὲ καὶ τοῦ ἀνασ-
 φαλας πένος, οὕτως πρὸς τοῦ μενῶν μεν, καὶ ἄλλων δὲ τοῦ μεν
 ἀεσθαι ἡμῶς καὶ θάρ. φυλῆτο μενῶν ἡμῶν τοῦ πρὸς τὸ ἀεὶ
 μῦ. ἡ δ' ἀσπασί μεν διὰ τοῦ καὶ θάρ. ἀεὶ πρὸς τὸν οἶον ἀπο-
 πρὸν τετὸν κήνου. καὶ δὲ δὲ λόγον ἐπὶ ἀμαρτῶν μεν, καὶ ἡσέ-
 ἐστὶ τοῦ μεν παιδῶν ἀεὶ, τὸ παιδὸς μενῶν ἐπὶ πρὸς φέρεσθαι.
 καὶ τὰ τὸν παρ' οἶον, ὃν ἀπαρτῶν πρὸς ἀεὶ πρὸς μελῶν. καὶ τὸ
 ἀεὶ πρὸς τὸν οἶον πρὸς ἀεὶ πρὸς. καὶ τὸ πρὸς τὸν οἶον πρὸς
 γρῶν γρῶν ἀεὶ πρὸς τὸν οἶον πρὸς ἀεὶ πρὸς. ἡ πρὸς
 ὑπομένετε, ὡς ὑφ' οἶον πρὸς ἀεὶ πρὸς. πρὸς ἀεὶ πρὸς
 ὑφ' οἶον οὐ παιδῶν πρὸς; ἡ δὲ χολή ἐστὶ παιδῶν ἡμῶν
 γεγονάσι πάντες, ἀφ' οἶον ἐστὶ καὶ οὐ χολή. καὶ τὸ πρὸς
 αὐτοῦ πρὸς τὸν οἶον πρὸς ἀεὶ πρὸς. οὐκ ἐστὶ τοῦ καὶ
 τὸ πρὸς τὸν οἶον πρὸς ἀεὶ πρὸς. ἀμῶν τὸ
 ἡμῶν μεν δὲ οἶον πρὸς ἀεὶ πρὸς. ὅτι οἶον πρὸς ἀεὶ
 ἡ, καὶ νεύει πρὸς ἀεὶ πρὸς ἀεὶ πρὸς. καὶ τὸ μεν πρὸς
 χολή. ὅτι ἐστὶ μεν, ἀπρὸς τὸν οἶον. πρὸς ἀεὶ πρὸς
 ἀπρὸς τὸν οἶον πρὸς ἀεὶ πρὸς. ὅτι οἶον πρὸς
 πρὸς τὸν οἶον πρὸς ἀεὶ πρὸς. οὐδὲ ἀεὶ πρὸς ἀεὶ πρὸς
 ἀπρὸς. Πρὸς ἀεὶ πρὸς ἀεὶ πρὸς. οὐκ ἐστὶ τοῦ καὶ
 τὸν οἶον πρὸς ἀεὶ πρὸς. ὅτι οἶον πρὸς ἀεὶ πρὸς.

Τοιμεροὶ μὲν οὖν ἀδελφοί τοῦ ἐμπροσθέντος χάριτος ἀδελφῶν τοῦ
οὐδ' ὄντος ἀπ' αὐτῶν ἐστὶ καὶ ἀσχηματίζον. ὅσα περὶ αὐτοῦ συμμαχίαν
ἔφατ', συμμαχικῶς λέγεται. ἔχοντες τὴν ἀγαθὴν ἐκείνου διάνοιν.
ὁ φθολοῦ δὲ δι' αὐτὸ τοῦ πικρῶν αὐτοῦ νοσήσαντος ἀναιμίας
τοῦ ἀλλοθι. ὡς ταῦτα τὴν τῶν οὐρανῶν ἀντιλήπιν. πρὸς αὐτὸν
τὴν δι' ἑρμηνείαν αὐτοῦ ἐκείνου ἐκείνου ἐμφάνειαν. χάρις δὲ τοῦ ἀνι-
στῆναι τῆς ἐνέργειας αὐτοῦ. ὅσα δὲ ἐκείνου ἀδύνατον τὴν περὶ ἐπινοεῖαν
τῶν δοσμένων, ἢ ἐκείνου ἀμύναν. ἢ ἀλλοθι τὴν πρὸς ἐκείνου
περὶ παρουσίαν. ὡς ταῦτα τὴν ἐκείνου ἐκείνου ἀποστολῆν. φωνή
τοῦ ἐμπροσθέντος χάριτος ἀδελφῶν τοῦ. ὡς ταῦτα μὲν δὲ
ὡς ἐπὶ ποιούσας ἐκείνου. τοῦ ἐκείνου ἀδύνατον ἐκείνου τὸ μὴ οὐρανῶν
αὐτῶν. τοιμερὸν δὲ καὶ ἡ θεία ἀκοή, ὡς ἐκείνου ἐκείνου. ὡς ἐκείνου
ὁ δὲ περὶ ἐκείνου. τί τοῦτο ἐποίησας. φωνή αὐτῶν τοῦ ἀδελφῶν
συμμαχίας ἐκείνου τοῦ. τοιμερὸν δὲ πόδα. ἡ μουσαφῆφ
τοῦ δὲ περὶ παλαιῶν ἐκείνου παλαιῶν τοῦ δὲ ἐκείνου. τοιμερὸν
δὲ τοῦ παντός παλαιῶν, ἐκείνου τοῦ ἐκείνου λέγει. μὴ οὐρανῶν
οὐρανῶν καὶ τὸν ἐκείνου ἐκείνου ἀδελφῶν λέγει; καὶ ἐκείνου τὸν ἀμύναν. ἐάν
καταβῶσιν ἐκείνου, ἐκείνου τὴν ἐκείνου ἀποστολῆν αὐτοῦ. ἐάν
δὲ ἀναιμίας ἐκείνου τὸν οὐρανῶν, ἐκείνου τὴν ἀδελφῶν αὐτοῦ. ἐάν
ἐκείνου ἐκείνου τὸν οὐρανῶν τοῦ ἐκείνου, ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου
καταβῶσιν αὐτοῦ. καὶ ἐκείνου ἀδελφῶν ἐκείνου ἐκείνου ἀδελφῶν
ἐκείνου ἐκείνου ἀδελφῶν, ἐκείνου ἐκείνου ἀδελφῶν ἐκείνου, καὶ
ἀδελφῶν αὐτοῦ. ἐκείνου τὸν ἀδελφῶν. πού ποτε ἀπὸ τοῦ
οὐρανῶν, ἐκείνου ἀπὸ τοῦ περὶ αὐτοῦ τοῦ οὐρανῶν. ἐάν ἀναιμίας
ἐκείνου τὸν οὐρανῶν, ἐκείνου ἐκείνου. ἐάν ἀναιμίας ἐκείνου τὸν οὐρανῶν, παρῆν. ἐάν
ἀναιμίας ἐκείνου τὸν περὶ αὐτοῦ τοῦ οὐρανῶν ἐκείνου ἐκείνου ἀδελφῶν
τὸν οὐρανῶν ἀδελφῶν. καὶ ἀδελφῶν ἐκείνου ἐκείνου ἀδελφῶν, καὶ ἀδελφῶν
μετ' ἐκείνου. ἐκείνου δὲ ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου
ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου τὴν περὶ αὐτοῦ τοῦ οὐρανῶν ἐκείνου ἐκείνου

[illegible]

[illegible]

28

[illegible]

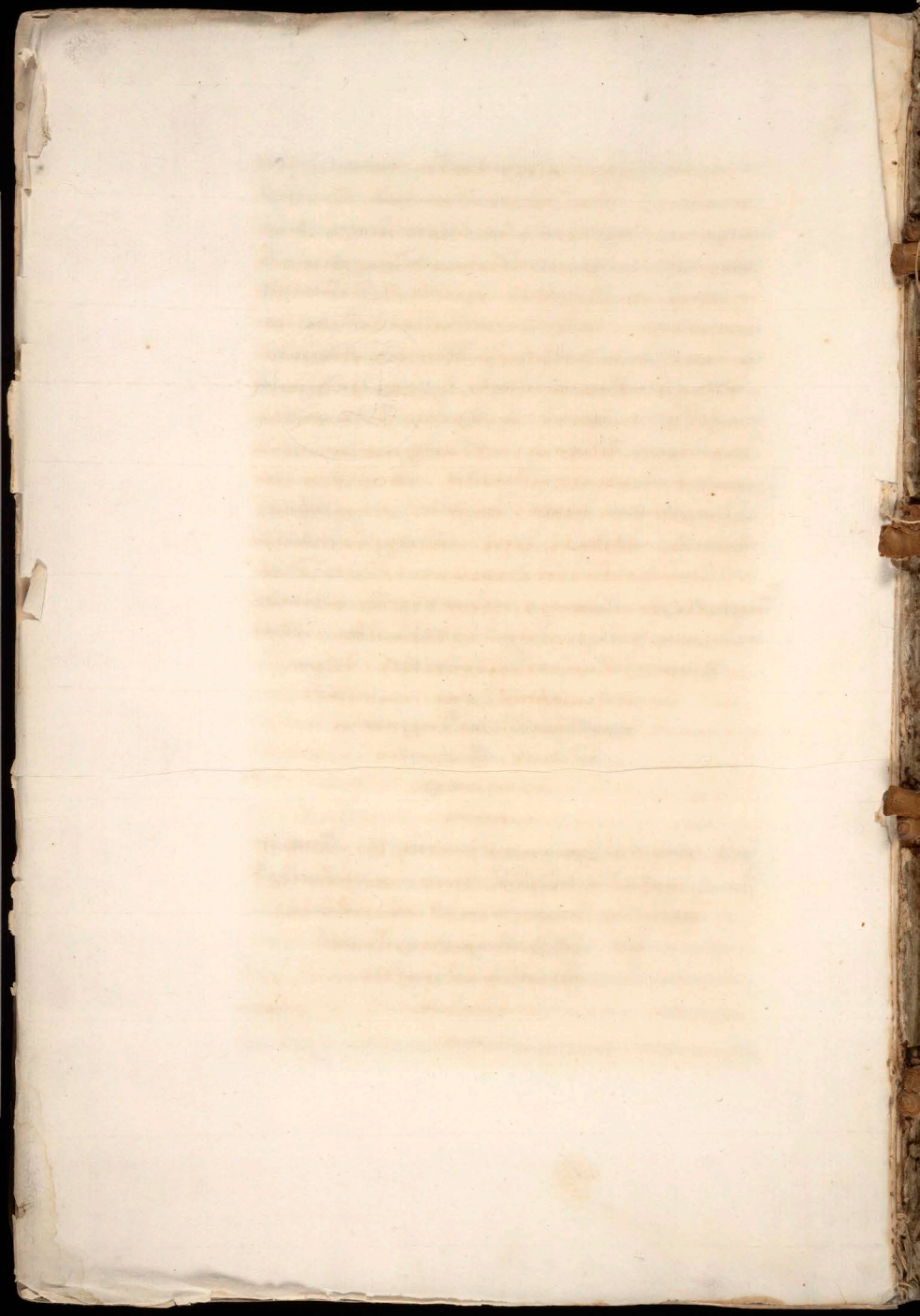
[illegible]

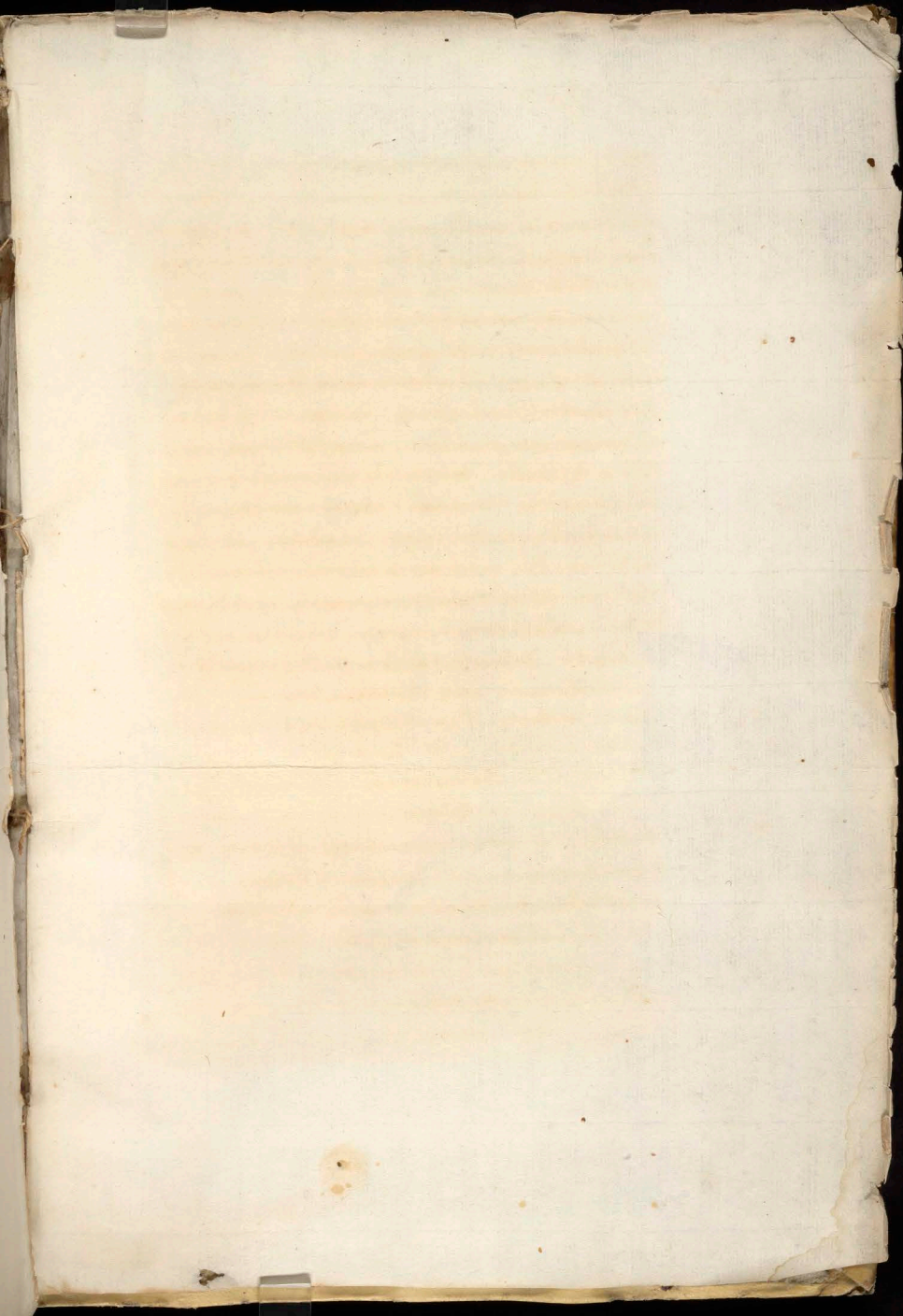
καὶ τῶν ἰσχυρῶν πορρέει· οἱ δὲ οἱ τοιαῦτοί τοι σὺ τὸν ἴσον
 νοῦν ἔχεις, ἵνα ἐκτελέσῃς τοὺς ἀδελφοὺς· οὐ γὰρ ἀνὴρ ἐξ ὁμοῦ
 ἀμείβεσθαι· ἀκούσας τοὺς λέγοντας, πότε δεῖλας ταῖς μὲν ἐ-
 μβαλόμενος καὶ τὰ σάματα ἐκ ἀνοήτου μανθάνουσας, τοῦ
 παιδοποιεῖν ἐν ἡμῖν, καὶ τὰ λαλῶν ἐκαστὸν· ἐπιπύσαι
 τὸ γὰρ ἄλκον· ἀντιῶσιν γὰρ ἂν τὸ τοῦ μιννοῦ μέτρον, ἐπεὶ
 ἵνα τὸ καὶ ποιήσῃσι· ἐπεὶ γὰρ ἐν τῷ δευτέρῳ νομίζουσι
 ἀλλήλων τῶν ποιήσεσθαι· καὶ ἀφ' ὧν τὰν χρεὸς ὁδὸν
 σοὶ ὁπλῶσι· καὶ τὸν ἀδελφόν σου οὐκ ἐπαίτης, αὐτοῦ γὰρ
 παρελθόντα (αἰετ) τὰ τῶν ἐστῶν· ἵνα μὴ τὰ τὰ ἀνὴρ ἐν
 τῷ δευτέρῳ δανήσῃσι· καὶ μὴ χρεὸν ἀνάνη ἀφῇ
 τὴν χρεὸς τῷ δανησμένῳ διὰ τὸν νόμον· οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ
 μικροὺς μέτροις τὰν δόσιν ποιοῦμενοι, μή τις ἐκαστὸς
 ἀντικομίζοντο· οἱ τοιοῦτοι καὶ τὸ μολίμεν μὲν τὸν
 ἀνὴρ, ἐφ' αὐτοὺς κλίνουσιν· ὁ περὶ τὴν ἡμέραν· ἰδοὺ τὸ
 τὰ τὸν μολίμεν ἐξουσίαν· καὶ ἰδοὺ μὴ μὴ ἐκαστὸν
 ἐν μέσῳ τοῦ μέτρου· καὶ ἔρετε τὸ μέτρον τοῦ μολίμεν
 ἐν τῷ σῶματι αὐτοῦ· φλοκαρὶ τῶν τὸ τῆς ἀμαρτίας φέρη
 ὡς μέλιτι· τοι γὰρ τοὺς ἐξ ἡμέρας, ὅς ἐστιν τὸ ἀμαρτία
 τὴν πηλοῦ καὶ φαινομένου· ἐξ ἡμέρας γὰρ τὰ πηλοῦ
 τίποτε τῶν κακῶν· ὅς ἐστιν τὸν τὴν μολίμεν καὶ τὸν
 ἀμαρτία μολίμεν, τῷ τῆς ἀμαρτίας πηλοῦ καὶ τὸν
 τὰ μολίμεν τὸν λέγουσαν· πᾶσα ἀνομία ἐμφανὴς
 αὐτοῦ· καὶ πρὸς τὴν ἀμαρτία αἰσχύν· ὁ μολίμεν
 τὸ μαρτυρῶν τὴν ἀμαρτία τῆς ἐκ τὸν πηλοῦ καὶ τὸν
 κατακοντίζουσι τὸν αἰλόν· τὸ δὲ μέτρον, τὸ πηλοῦ
 μιννοῦ, τὸ περὶ τοῦ ἀμαρτίας σου τὰς μαρτυρίας ἐκ τῶν
 τιμῶν τῶν ἀρχῶν· οὐ γὰρ ἀμαρτία ἀμαρτία ἀνάνη
 ἴσως· ἀλλ' ὅσον δύ πῶ, τίς ἐστὶν τὰς πηλοῦ σου δίδας.

[illegible]

πρέποντι· ὁ δὲ χορὸς μὲν ἡτοιμασθεὶς τὸν αἰώνιον· ἡ δὲ
 ψυχὴ κατὰ μέτρον· ταυτέστι, τὴν ἀρετὴν, ἢ τοὺς θεοῦς θρασυ-
 εὐαποδοσύνδα· διὰ τοῦ πνεύματος· καὶ ἡμεῖς καὶ
 τὰ ἑμμέτερα πνεύματα τοῦ αἵματος· ἡ δὲ
 ἐκδοξία τοῦ αἵματος αἰώνων·

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

Line 07.
Box

